

Mark Hollmann – Greg Kotis

URINETOWN: The Musical

Močohrad: Muzikál o městě, kde se nesmělo čůrat zadarmo

POSTAVY

Bobby Strong	Honza Sloup
Old Man Strong	Starej Josef Sloup
Josephine Strong	Josefína Sloupová
Caldwell B. Cladwell	Aurel Bourák
Lockstock	Našrot
Barrel	Šlus
Hope Cladwell	Nad'a Bouráková
Little Sally	Barunka
Penelope (Penny) Pennywise	Filomena (Finda) Drobáková
McQueen	Pan Přecechtěl
Senator Fipp	Senátor Chňap
Mrs. Millenium	pí. Miliónová
dr. Billeaux	dr. Vrahoun
Soupy Sue	Zuzi Polívka
Little Becky Two-Shoes	Bětko Botko
Robby the Stockfish	Kubo Makrelo
Tiny Tom	Prcek Tom
Hot Blades Harry	Pepo Břitvo
Billy Boy Bill	Vildo Vilík
	Policista
	Policistko
	Rebelové
	Zaměstnanci PMS s r. o.

AKT I, Scéna 1

No. 1: PRELUDE - PŘEDEHRA

(Časné ráno. Nejubožejší a nejšpinavější záchodky ve městě. Nad vchodem do záchodku visí cedule „Koutek veřejného pohodlí č. 9“. Chudí leží porůznu na jevišti a tiše spí. Potichu hraje hudba k „Močohrad“. Strážník Našrot vejde do hlediště a kontroluje pořádek v divadle. Když nezjistí žádnou závadu, vystoupí na jeviště a obrátí se k publiku.)

Našrot Jo, takže dobrej večír. A vítejte – v Močohradu!

(Pauza.)

Samozřejmě ne na místě jménem Močohrad. Jsme v muzikálu. Místo jménem Močohrad je... no, je to místo, o kterým se během večera bude dost mluvit.

No. 2: URINETOWN - MOČOHRAD

(Filomena Drobáková a Honza Sloup vejdou na jeviště. Nesou malý stolek, na kterém leží kniha záznamů.)

Finda Slyšel's tu novinu? Starej Tomáš Tak skončil před pár dněma v Močohradu.

Honza Fakt? Co proved?

Finda To máš fuk.

Honza To je fakt. Chudák starej Tomáš Tak.

(Honza a Finda chystají své pracoviště – umístí stolek vedle vchodu na záchodek. Mezitím se Chudí dají do pohybu.)

Našrot Abyste tomu rozuměli, je to místo, nad kterým se vznáší opar tajemství. Zlověstnej opar tajemství. Každopádně vám ho neukážem dřív než po přestávce. A pak...? No, prozatím stačí říct, že je to místo plný symboliky a takovejch věcí.

(Chudí zpívají potichu a beze slov nápěv „Močohrad“ a chystají se na další den. Vejde Barunka, sčítá drobné.)

Ale pokud se jedná o muzikál jménem Močohrad... tady je. Vítám vás. Odehrává se ve městě jako každý jiný... který byste čekali v muzikálu. Tady to kolem je dekorace pro první scénu. Jak můžete vidět na tý ceduli, je to

„Koutek veřejnýho pohodlí“. Tím se myslej veřejný záchodky. Tyhle lidi čekaj hodiny, aby se dostali dovnitř. To je to jediný pohodlí, který si můžou dovolit.

(Přistoupí k němu Barunka.)

Barunka Hele, strážníku Našrote, teď budete publiku říkat o těch problémech s vodou?

Našrot Copak, Barunko?

Barunka No, víte, o nedostatku vody. O zlejších časech. O suchu. O tak strašlivým nedostatku vody, že se stalo nemyslitelným, aby měl někdo soukromej záchod. Což je tak absurdní zápletka, že...

Našrot Tak pozor, klid. Pomalu, Barunko. Všechno popořadě. O nedostatku vody se dozvědí víc v příští scéně.

Barunka Jasně, chápu. Nechcete je hned na začátku udolat moc dlouhým úvodem, co?

Našrot Všechno má svůj čas, Barunko. Jsi moc mladá, abys to už dokázala pochopit, ale nic nezničí muzikál tak, jako moc dlouhej úvod.

Barunka A co takhle špatně zvolenej námět?

Našrot No –

Barunka Nebo třeba blbej název? To může taky docela slušně zničit muzikál.

Našrot Dobře, Barunko, prozatím stačí, když řekneme, že v muzikálu jménem Močohrad musí každěj používat veřejný záchodky, aby se moh starat o svý soukromý záležitosti. Na tomhle konceptu je postavenej celej kus.

(Našrot zpívá.)

**Šetři si svý drobný, možná vystačíš
zadarmo se tady
nemočí
Když to zkusíš, poznáš
pevný zákon náš
zadarmo chtěl's močit –
teď to máš**

(Vejde Přecechtěl, Chňap a Šlus. Všichni zpívají.)

Všichni **Poznáš Močohrad!
Popadne tě Močohrad!
Zuby si brousí Močohrad!**

- Našrot **Už cestu znáš!**
(*Vejde Naďa Bouráková. Zatímco Našrot a Barunka mluví, Naďa přistoupí k Honzovu stolku.*)
- Za chvíli se dozvíte, že tyhle veřejný záchodky provozuje jistá soukromá společnost. Ta vybírá za močení dost vysoký poplatky, takže když na tom nejste zrovna nejlíp, nezbejvá vám nic jinýho, než jít někam, kde to vypadá asi jako tady – na jeden z nejubožejších a nejšpinavějších veřejnejch záchodků ve městě.
- Barunka A jít jen tak za keř, to taky nejde, na to jsou tady zákony.
- Našrot Přesně tak, Barunko. A tvrdý zákony. To proto tady Barunka teď počítá svůj drobný. Je to tak, Barunko?
- Barunka Už to skoro mám, strážníku. Chybí mi pár drobnějších.
- Našrot Jako nám všem, Barunko. Jako nám všem.
(Barunka počítá dál.)
- Naďa Promiňte, pane, můžete mi říct, kudy se jde k sídlu soukromé společnosti, která spravuje tyto veřejné záchodky?
- Honza Myslíte První močovou s r. o.?
- Naďa Právě tu mám na mysli.
- Našrot *(k obecenstvu)* Chlapa, co řídí První močovou společnost s ručením omezeným, poznáte za chvíli. Tohle je jeho dcera.
- Honza Je to celkem flák cesty, madam. Tady jste ve špatný části města.
- Naďa Vypadá to tak.
- Honza Ale když se pořádně podíváte, možná zahlídnete jejich ústředí tamhle na vobzoru.
- Naďa Ta zářící věž na kopci?
- Honza Jo, to je vona.
- Naďa Wow, ta je ale krásná!
- Honza To teda jste.
- Naďa Prosím?

Honza To teda je.

Nad'a Páni, jdu pozdě. Ještě jednou mockrát děkuju za pomoc a tak vůbec. Nashle!
(*Nad'a odejde.*)

Honza K vašim službám.

Našrot (*k obecenstvu*) No, řek bych, už si tu povídáme celkem dlouho. Užijte si představení. A vítejte v muzikálu jménem Močohrad!

Ženy **Za chvíli se každý
divák přesvědčí
zadarmo se tady nemočí
Za hodinku pauza
radši jděte hned
vystát frontu není žádněj med.**

Muži **Za chvíli se každý
divák přesvědčí
zadarmo se u nás nemočí
Nemočí
Za hodinku pauza
radši jděte hned
vystát frontu není žádněj med.**

Všichni **To je Močohrad
Má jeden záchod Močohrad
Společnej záchod Močohrad
A frontu stát**

Našrot, Přecechtěl, Chňap, Šlus
**Příběh všichni znáte
útlak, bída, strach
vpadlé tváře, bolest v ledvinách
Jedněm všechno patří,
druhý žerou zem
Celkem nic novýho pod sluncem**

Všichni **To je Močohrad!
Teď uvítá vás Močohrad!
Nevrací vstupný Močohrad!
A bez debat**

Soprány **U nás se nemočí
U nás se nemočí
U nás se nemočí**

Alty **To je Močohrad
Všude kolem Močohrad
To je Močohrad
Všude kolem Močohrad
Tady je Močohrad
Močohrad
Močohrad**

Tenory **To je Močohrad
Všude kolem Močohrad
Tohleto je Močohrad
Všude kolem Močohrad
Jo, všude kolem Močohrad
Je Močohrad
Tady je Močohrad
Tohle je Močohrad**

Basy **Příběh všichni znáte
Příběh všichni znáte
Příběh všichni znáte
Útlak, bída, strach
Útlak, bída a strach
je Močohrad**

Všichni **Začíná show!**

(Našrot, Šlus, Přecechtěl a Chňap odcházejí, zatímco Finda vykřikuje pokyny k chudým.)

Finda Tak, milánkové, jako dycky. Pěkně do fronty a nachystejte si škváru. A nechci tu vidět nic podobného jako včera. Tím myslím tebe, Josefe Sloupe.

(Chudí se shromáždí kolem záchodku a utvoří frontu.)

Barunka Čtyřista devadesát šest. Čtyřista devadesát sedum. Ještě trochu.

(Vejde Přecechtěl, je na cestě do práce. Barunka k němu zamíří s rukou vztáženou v prosebném gestu.)

Pár drobáků na záchod, pane?

(Přecechtěl odejde. Vejde senátor Chňap.)

Prosím, pane, nenašel byste pár drobnejch na ranní potřebu?

Chňap Co prosím?

Barunka Pět'ák, nebo desetník.

Chňap Z cesty, nedochůdče. Taky musím na záchod a mám přesně.

Barunka Ale –

(Chňap odejde. Barunka se přidá k davu. U vchodu na záchodek se Starej Sloup hádá s Findou.)

Starej Sloup Prostě nemám!

Finda Tak si sežeň!

Starej Sloup Ale no tak, Findo. Já ti to vrátím.

Finda Tos říkal i před tejdnem a ještě jsem neviděla ani findu! A pro tebe jsem slečna Drobáková.

Starej Sloup Honzo! Honzíku, promluv s tou ženskou. Jsem na ni krátkej.

Prcek Tom O nic kratší než včera. Leda že bych vyrost.

Honza To je můj táta, slečno Drobáková. Nemoh by jít zadarmo? Jenom jednou.

Drobáková Vrať se na zem, Honzo Sloupe. Nikdo nemůže jít zadarmo.

Starej Sloup Heleďte, slečno Drobáková, všichni jsme za ty roky měli nějaký ty... kšeftíky s lidma ve vysokým postavení. Nějak se snad dohodnem.

Zuzi Polívka Jestli jde Starej Sloup zadarmo, tak já taky.

Prcek Tom Já taky!

Bětko Botka Já taky!

Finda Sklapněte! Nikdo nikam nepude zadarmo! Myslíte, že já nemusím platit účty? Myslíte, že nemusím odvádět daně a tržbu? Jistě, že musím.

(Začíná hrát předehra k „Právo močit“.)

No. 3A: PRIVILEGE TO PEE – PRÁVO MOČIT

A neplatím slibama, jasný? Platím v tvrdejch! Poctivá tvrdá měna. Každý ráno se tady všichni slezete. A každý ráno má spousta z vás spousta důvodů, proč byste neměli zaplatit. A já jsem tady vod toho, abych vám řekla, že budete platit!

Honza Ale slečno Drobá-

Finda Žádný ale, Honzo.

Starej Sloup Pro lásku Boží, Findo, co by se stalo?

Finda Co by se stalo?

(Rozhořčeně zpívá.)

„Časy zlý“

„Mám pět dětí“

„Šéf neplatí“

To nevzbudí můj cit.

„Jenom jednou“

lehko říct.

Kdo jednou dostal,

bude znovu chtít.

**Že není jinej záchod
v týchle čtvrti, každej ví
a komu se fakt chce,
ten ke mně zamíří.**

**Za právo močit zaplatí
Voda se v ceně rovná se zlatem
Vlastní koupelna je krásnej sen
Do fronty se teď postavíš
Za právo močit zaplatíš**

**Dvacet let sucha – to byl trest
Cisterny vyschly, na dně zbyl jen prach
Dneska se meju sotva po kapkách,
ze zbytků čaj si uvařím
za právo močit zaplatím**

A pánům radním moudrost velí vstát

**a hned nám zákon dát
Jak pánům radním chutná nová daň
kterou má platit
každej kdo chce močit i defekovat.**

**Tak už mi dejte drobný svý
Do knihy musíte se podepsat
Úřady budou chtít se podívat
Kdo v tomhle městě zákon ctí
Kdo poctivě si zaplatí
Za právo močit zaplatí**

Honza Ale, slečno Drobáková –

Finda Řekla jsem žádný ale, Honzo. Seš čipernej kluk a jsem ráda, že mi tu helfneš, ale tenhle chlap mi prostě dovnitř zadarmo nepude . Tentokrát ne.

Starej Sloup Já už to nevydržím, Honzíku. Stane se něco strašnýho!

Finda **Myslíš, že zvláštní právo máš?**

Chudí **Právo máš, právo máš**

Finda **Myslíš, že bez prachů mi půjdeš dál?**

Chudí **Žádnej nárok**

Finda **Jedině na mý „ne“ tu nárok máš**

Chudí **Žádnej nárok**

Finda **U mě každej zaplatí**

Chudí **Každej zaplatí**

Finda **Za právo močit zaplatí**

**Tak Bůh nás stvořil
močit musíme
až do soudnýho dne
Sám Bůh nám dal,
aby co vypijem**

Chudí **Vypijem**

Finda **Muselo hned zas ven**

Chudí **Hned zas ven**

Finda **A ty jsi taky jen**

Chudí **Taky jen**

Finda **Člověk jak já**

Chudí **Já**
Jako já
Jako já
Jako já
Jako já

Honza Ale, slečno Drobáková –

Starej Sloup To stačí, Honzíku.

Finda **Za trest mi dvakrát zaplatíš**

Starej Sloup Nezneužívejte svého postavení.

Finda **Nebo tě rovnou nechám sebrat**

Starej Sloup Já už toho mám všeho po krk.

Finda Jen počkej, až ti zlámou žebra

Starej Sloup Třikrát za den shánět prachy.

Finda **V Močohradu uvidíš**

Starej Sloup Tělo v jednom kuse plný nitrátů.

Finda **Co se s tebou stane, když**

Starej Sloup To není žádný život, vám říkám. Žádný život.

Finda **Za právo močit neplatíš**

(Starej Sloup odběhne ke zdi a rozepíná si kalhoty, aby se mohl vyčurat.)

Honza Tati! Tati, co to děláš? Ztratil's rozum?

Starej Sloup Něco horšího, synku. Něco mnohem, mnohem horšího.

(Začne močit. Z dálky se ozve policejní siréna.)

Zuzi Polívka Mrkejte na to!

Kuba Makrela To je Starej Sloup! Už to nevydržel!

Bětka Botka Čurá rovnou na dlažbu, no fakt!

Prcek Tom Když může on, tak já jdu taky!

(Vejdou strážníci Našrot a Šlus.)

Našrot Ne, to teda nejdeš.

Šlus Tak dost! Uvolněte cestu!

Našrot Uvolněte cestu, a honem! Uvolněte cestu!

Starej Sloup Joooo. To je dobrý.

Šlus A vida, jestli to není Starej Sloup.

Starej Sloup Zrovna ten.

Našrot To je vaše práce, Sloupe?

Starej Sloup Jo, jo.

Našrot Zadržte ho!

(Šlus popadne Starého Sloupa.)

Chudí *(zalapají po dechu.)*

Našrot To, co jste proved, Sloupe, je velkej problém.

Starej Sloup Udělal jsem, co jsem považoval za nutný.

Finda Dojdi pro mop, Honzo. Nikdy bych nevěřila, že se něčeho takovýho dožiju.

Našrot Porušení zákona o veřejným zdraví je závažnej zločin, Sloupe.

Šlus Moc závažnej.

Starej Sloup A co má bejt? Je mi líp, a to je podstatný.

Honza Táto.

Našrot Vždycky jsem věděl, že vás jednou dostanem, Josefe Sloupe. Odvést!

(Šlus vleče starého Sloupa pryč.)

Starej Sloup Honzíku!

Honza Tati!

Starej Sloup Nezapomeň na mě, Honzíku!

Honza Nikdy, tati!

Starej Sloup A vyříd' mámě... vyříd' mámě, že ji miluju!

Honza Vyřídím, tati! Vyřídím!

Starej Sloup Nezapomeňte na mě, lidi! Bože můj, copak jsem proved něco zlýho?
Nezapomeňte na mě!

(Odejdou. Našrot zpívá.)

No. 4: PRIVILEGE TO PEE (Reprise)

Našrot **Tvůj táta jde tam, kde mu bude líp**

Chudí **Tvůj táta!**

Našrot **Myslel, že rád je vtíp?**

Chudí **Tvůj táta!**

Našrot **Tvůj táta vysmíval se zákonu
Bouřil se a my mu
srovnáme fazónu!
Pozor si dej!**

(Chudí zpívají refrén „Pozor si dej“ pod následujícím textem.)

Honza „Kde mu bude líp?“ Jak to myslíte?

Našrot Hlavně zůstaň nohama na zemi, to ti chci říct. Hezkej den.

(Odejde.)

Finda Tak, to by bylo. Někdo platit?

Zuzi Polívka Jsou to moje poslední prachy, ale zaplatím.

Prcek Tom Já taky!

Bětka Botka Já taky!

Zuzi Polívka Všichni zaplatíme, Honzo Sloupe! A vždycky a pokaždý znovu, dokud nás necháte platit!

Honza Ach, táto! Co s tebou bude?

Finda Tak do práce, Honzo! Ranní špička!

AKT 1, Scéna 2

No. 4A: INTRO AKT 1, Sc. 2

(Ředitelská kancelář První močové, spol. s r. o. Aurel Bourák, s Přecechtělem po boku, má schůzku se senátorem Chňapem.)

Chňap Kde jsou mé prachy?

Bourák Není to otázka, kterou si klademe všichni, senátore? Kde jsou mé prachy? Policajt, co obchází svůj rajón i miminko, schoulený u mámy v náručí, my všichni si klademe jednu a tutéž otázku: Kde jsou mé prachy? A slovem prachy přirozeně myslím peníze.

Chňap Vyjádřil jsem se snad jasně. Kde jsou mé prachy?

Bourák Prachů bude dost pro všechny, senátore, jakmile Zastupitelstvo schválí nové zvýšení poplatků.

Chňap Doufal jsem, že tohle hlasování už budu sledovat z obchodně-poznávací mise – v Riu! Nerad bych byl poblíž, až to nové zvýšení poplatků vejde v platnost.

Bourák Myslíte, že jsem tentokrát zašel moc daleko, Chňape?

(Vejde Naďa.)

Chňap Je to sud s prachem, pane Bouráku. Řek bych, že tentokrát vylítne do vzduchu.

Naďa Tati?

Bourák, Chňap a Přecechtěl
Cooo?

Bourák Naděnko, miláčku, už jsem myslel, že nepřiješ.

(Obejmou se.)

Nad'a Promiň, že jdu pozdě, tati. Vyrazila jsem hned po závěrečných zkouškách.

Bourák Jak to šlo, zlatíčko?

Nad'a Skvěle, tati. Prostě skvěle. Je to úžasný pocit mít dodělanou školu. Konečně.

Bourák Vidíte, pane Přecechtěle? Krásná, s dobrým srdcem a teď taky s hlavou plnou těch nejlepších vědomostí, jaký se dají za peníze koupit.

Přecechtěl No, jestli je to, co má v hlavě, aspoň tak velký jako to, co má na srdci, jsem si jistej, že tuhle společnost co nevidět převezme.

(Přecechtěl se zasměje, Bourák nikoli.)

Bourák To je zatím vše, pane Přecechtěle.

Přecechtěl Ano, jistě.

(Přecechtěl odejde. Chňap přistoupí k Nadě.)

Chňap Taky už půjdu. Z Nadi Bourákovy je takováhle slečna.

Nad'a Brejtro, senátore.

Chňap Přišla's tatínkovi pomoci?

Nad'a Jenom jako sekretářka. Faxy, kopírování a tak. První den.

Chňap Faxy, kopírování a tak.

(Bere ji za ruku.)

Tvůj otec říkal, že chce přijmout novou sekretářku. Zapomněl říct, že bude tak krásná. Že ty budeš... Jsi moc krásná. Už když jsi byla malá holka, vždycky jsem si říkal...

Bourák To stačí, Chňape.

Chňap Ovšem.

Bourák No, nebudeme vás zdržovat, senátore; dneska je velkej den. Určitě budete mít v Zastupitelstvu plný ruce práce, se vším tím hlasováním o novém zvýšení poplatků a tak vůbec.

Chňap To budu, pane Bouráku. A plně očekávám, že zítra touhle dobou je budu mít plné peněz.

Bourák Zcela určitě budou plný, senátore. My všichni budeme mít plno peněz, za předpokladu, že ten zákon projde.

Chňap Ten zákon zcela určitě projde, pane Bouráku. Bude to trvat právě tak dlouho, jak dlouho bude vám trvat sehnat ty peníze.

Bourák Bez obav, senátore. Jakmile projde ten zákon, nebude už těm penězům stát nic v cestě.

Chňap O hlasování nemusíte mít obavy –

Bourák Chňape! Myslím, že si rozumíme.

Chňap Jistě. Tak tedy – Na shledanou.

(Chňap odejde.)

Bourák Musím tě představit svejm lidem. Lidi!

No. 4B: STAFF ENTRANCE

(Vejde personál První močové spol. s r. o.)

Lidi, tohle je moje dcera – a naše nová sekretářka – Nad'a Bouráková. Nad'o Bouráková, tohle jsou zaměstnanci První močové společnosti s ručením omezeným, neboli, jak říkáme krátce, PMS s r. o.

Nad'a Ahoj, všichni!

Zaměstnanci Ahoj, Nad'o!

Bourák Řekni pár slov, Naděnko, drahoušku.

Nad'a Takže... ehm... je to skvělá společnost a já doufám, že budu moct přispět k tomu, aby byla ještě skvělejší.

(Všichni zatleskají.)

Bourák To bylo řečeno naprosto přesně, Naděnko, pusinko, naprosto přesně. Neboť, jak dobře víte, dámy a pánové, je tomu dvacet let, co jsme předstoupili před občany tohoto města s jednoduchým návrhem: Nevšímejte si toho, jakým způsobem vedeme naši společnost, a my slibujeme, že udržíme moč mimo veřejná prostranství a vodu v půdě. A tady Nad'a teď přišla mezi nás, aby se připojila k našemu projektu a pomohla nám tak dodržet slib, tak mi slibte, že se k ní budete chovat jako k Bourákovi, jímž je, protože jednoho dne –

(Začíná předehra k „Pan Bourák“.)

- tady může stát právě v těch botách, který mám dneska na nohou; v botách, který jsem měl na nohou v den, kdy jsem před mnoha a mnoha lety složil onen slib.

No. 5: MR. CLADWELL – PAN BOURÁK

(Zpívá.)

**Vzduch byl těžkej a páchnul jak líh
Černý mraky – já zář viděl v nich
Dneska nejsou ty mraky tak zlý
Černý jsou
ale sypou
nám zisk jako sníh**

**V tomhle městě, kde vlád jenom smrad
V tomhle městě jsem zaved svůj řád
Já jsem kámoš všech dozorčích rad
Jsem ten pán
co má plán
Chceš mi snad nadávat?**

Přecechtěl Ne!

Sbor **Náš pan Bourák
extratřída
banky plný zlata má
Je to tahoun a dřič
Prachy jsou pro něj míč
Co si můžem přát víc
Než další góly!**

Bourák To máte pravdu!

Sbor **Náš pan Bourák
má nás v hrsti
hrst prachů stačí dát**

**A tak
Sláva tobě, vévodo z banky**

Bourák **Prachů plný bunkry a tanky**

Sbor **Buď náš vůdce, víš, kudy na to!**

Bourák **Včely med a já zase zlato!**

Sbor **To je pan Bourák!**

Naďa Žjova, nikdy jsem netušila, že velká monopolní korporace může ve světě vykonat tolik dobra!

Bourák Všechno jde, když se chce.

Přecechtěl **Všechny drobný, co dostanem z nich
skončí tam, kde už drobných je víc.
Spousta drobných je lepší než nic.**

Bourák **Žádat moc,
když máš moc,
to je právo, ne hřích.**

Přecechtěl **Nejsme šelmy – jak vidí nás lid
Týmy vědců je nezbytný mít**

Dr. Vrahoun **Chlápci v pláštích a kahanů svit**

Bourák a Přecechtěl
**Co s tím dál
Ví bůh sám
Ale můžem snad snít**

Přecechtěl **Že -**

Sbor **- náš pan Bourák
najde pravdu
a ta mu za pravdu dá!**

**To je úkol jak trám
Bůh ho uložil vám
Nejste na všechno sám
Máme vás rádi**

Bourák **Teď zčervenám asi.**

Sbor **Náš pan Bourák
velkej dobrák
přímej, nóbl a fér**

Muži **Chlap, co všechno zná, ale nerad to říká**

Ženy **Všechno smí, nikam nepospíchá**

Muži **Moudrej je a pevnej jak skála**

Sbor **Dobro z něho do všech stran sálá!**
To je pan, to je pan

Bourák **Bourák!**

Sbor **Bourák!**

Naďa Tyjo, tati, oni fakticky vypadaj, že tě naprosto zbožňujou. Tak proč se cítím tak zmatená?

Bourák Nesmysl. Poslal jsem tě na Nejdražší Univerzitu na Světě, abys ses tam naučila cítit zmatená, nebo aby ses naučila manipulovat velký skupiny obyvatelstva?

Naďa Manipulovat velké skupiny obyvatelstva, tati.

Bourák Tak. A přesně to máme v plánu. Ted' běž faxovat!

Naďa A kopírovat!

Bourák A – vítej doma.

AKT I, Scéna 3

(Noc. Roh ulice. Barunka počítá své drobné. Vejde Strážník Našrot.)

Barunka ... Pětset třicet sedum, pětset třicet osum, ještě trochu...

Našrot Nazdar, Barunko. Co dělá taková malá holka tak pozdě v noci venku? Zrovna dneska v noci.

Barunka Ále. Porád se snažím dát dohromady nějaký drobný, než skončí noční špička. Nenašel byste drobák?

Našrot Ale jo, Barunko. Dneska mám dobrou náladu.

(Hodí jí minci.)

Barunka Páni, díky.

(Rozběhne se za mincí.)

Tak jsem si říkala, strážníku Našrote... trochu málo se tu mluví vo vodohospodářství, ne?

Našrot O vodohospodářství, Barunko?

- Barunka Jasně, vodohospodářství. Hydrologie. Zavlažování. Nebo třeba jenom starý dobrý vodojem. Na to, že se tady furt mluví vo nedostatku vody a suchu a tak, mně přijde, že by se mohlo taky věnovat trochu času těmhle věcem, no. Koneckonců, sucho přece taky souvisí s vodohospodářstvím, ne?
- Našrot Určitě souvisí, Barunko. Ale... jak to říct? V muzikálu je někdy lepší soustředit se na jednu velkou věc než na spoustu malých. Obecenstvo to obvykle mnohem líp přijímá. A taky se to snáz píše.
- (Barunka o tom přemýšlí.)*
- Barunka Jedna velká věc, jo?
- Našrot Správně, Barunko.
- Barunka Aha.
- (Pauza.)*
- Tak proč ne třeba vodohospodářství?
- (Našrot se usmívá.)*
- Našrot Radši už běž, Barunko. Nerad bych, abys propásla zavírací dobu. Slečna Drobáková taky nemá otevřeno věčně.
- Barunka Jo, to je fakt. Díky za ty prachy! Nashle!
- (Spěchá pryč. Vejde Šlus, nese lopatu a mop.)*
- Šlus To je noc.
- Našrot Vše dokonale vyčištěno, pane Šlusi?
- Šlus Jistě, jako vždycky. Slyšel jste ho křičet, pane Našrote?
- Našrot Starýho Sloupa?
- Šlus Celou cestu dolů až do Močohradu.
- Našrot Ale ano, ovšemže jsem ho slyšel, pane Šlusi. Všichni nakonec křičí, ne? Když nastane čas vyrazit na tu dlouhou cestu do „vyhnanství“ a na obzoru se objeví věže Močohradu? Začnou křičet. Prostě to tak dělají, pane Šlusi.
- (Smějí se.)*
- Šlus Ani nevím proč jsem si myslel, že tenhle bude jiný.

- Našrot Jiný?
- Šlus Starej Sloup. Vždycky vypadal, že je z tužšího těsta než ostatní. Doufal jsem, že... co já vím... že nás nějak překvapí.
- (Začíná předehra k Písni policajtů.)*
- No. 6: COP SONG – PÍSEŇ POLICAJTŮ
- Našrot Jestli jsem se za ty roky, co tady ve městě zákon, něco naučil, tak to, že cestou dolů do Močohradu nás nic a nikdo nemůže překvapit. Ani ti nejsilnější mezi námi. Na téhle cestě se dá očekávat jenom očekávané.
- Našrot **Je to dlouhá cesta do neznáma,
na konci je jáma a příkřej sráz
jak stroj jdeš, spadneš – vstaneš,
jeden chybný krok a zlámeš vaz
Je to velká a bezedná díra
páchne z ní jen síra a táhne chlad
ta dlouhá cesta do neznáma
ta bezedná jáma je Močohrad**
- Našrot a Šlus **Julka Dlasková
chtěla za strom se schovat
ať nikdo nevidí jak tam**
- Našrot **Čůrá**
- Šlus **Jen já!**
- Našrot a Šlus **A Vojta Semerád
chtěl močozákon přečůrat
čůral do sklenic od marmelád
a za to jedinej trest je Močohrad**
- (Přicházejí další POLICISTÉ.)*
- Našrot **Možná jsou to metody brutální**
- Šlus **Hrubě amorální**
- Našrot **Jsme parta zrůd. Ale zákon má taky svoje práva -**
- Šlus **- jima překonává -**
- Našrot a Šlus **sprostěj pud**

Našrot **Úkol, který tady máme**

Šlus **hrdě vykonáme**

Našrot **jak žádá stát. Co je psáno,
řekneme si krátce**

Šlus **Bič na močozrádce**

Všichni **Je Močohrad
Jarda Vohryzek
nosil hrnek v kalhotech
hrnek přetek když si klek**

Našrot **Ten smrad!**

Šlus **Byl jat!**

Všichni **A Starej Josef Sloup
od tlaku se nemoh hnout
chtěl si trochu odstříknout
a pak se nemoh dostat z pout**

Našrot **Dřív náš život neměl formu
Nosit uniformu je bránit řád
Dřív byl život chaos pouhý
každej měl jen touhy a žádnéj vklad
Dnes nás sjednocuje síla
společného díla a tím je stát
Ten z vás, kdo chce život v míru
ať vloží svou víru v **Močohrad****

Policistka 1 **Julka Dlasková**

Policista 1 **Kuba Semerád**

Policista 2 **Jarda Vohryzek**

Policista 1 **Kuba Semerád**

Našrot a Šlus **Pozor si dej**

Policista 3 **Starej Josef Sloup**

Policistka 1 **Julka Dlasková**

Našrot a Šlus **Pozor si dej**
Pozor si dej
Pozor si dej
Pozor si dej
Jó, je to dlouhá cesta do neznáma,
na konci je jáma a příkřej sráz
jak stroj jdeš, spadneš – vstaneš,
jeden chybněj krok a zlámeš vaz

Policistky **Pozor si dej**
Pozor si dej
Pozor si dej
Pozor si dej
Jó, je to dlouhá cesta do neznáma,
na konci je jáma a příkřej sráz
jak stroj jdeš, spadneš – vstaneš,
jeden chybněj krok

Policisté **Pozor si dej**
Pozor si dej
Pozor si dej
Pozor si dej
Jó, je to dlouhá cesta do neznáma,
na konci je jáma a příkřej sráz
jak stroj jdeš, spadneš – vstaneš

Všichni **Je to velká a bezedná díra**
páchne z ní jen síra a táhne chlad
ta dlouhá cesta do neznáma
ta bezedná jáma je Močohrad

Našrot Tak vyražte, mládeži. A lovu zdar.
(Policisté se rozběhnou pryč. Našrot a Šlus otálejí.)

Šlus Ehm... no. Takže... už máte naplánovanou cestu?

Našrot Do Močohradu?

Šlus Přece do Ria.

Našrot Aha. Tak. Rio. No, musel jsem tentokrát Bouráka zmáčknout trochu víc než obvykle, co se týče našich měsíčních příplatků, vyděračských poplatků a podílu z úplatků. Ale -

(Vejde Naďa.)

Šlus Pozor, pane Našrote. Zdá se, že nejsme sami.

Našrot Půjdu.

Šlus Jestli se nepletu, je to jeho dcera.

Našrot Opravdu. A navíc dospělá.

(Nadě.)

Slečno Bouráková! Trochu pozdní hodina na to, abyste se procházela sama venku, nemyslíte?

Naďa Jé, ahoj, strážníci.

Našrot Kdybych vás neznal, myslel bych, že jste byla na procházce typu „když si takhle pozdě v noci odskočím za keř, nikdo si toho ani nevšimne“.

Naďa Ale kdepak, strážníci. Jdu z práce. První den.

Šlus Dlouhej den.

Našrot Jako my.

Naďa V Zastupitelstvu bylo dneska důležité hlasování. Spousta faxů.

Šlus A taky asi kopírování, ne?

Naďa Ach, ano. Kopírování taky.

(Našrot vezme Naďu za ruku.)

Našrot Musím vám říct, slečno Bouráková, že od vašeho otce vím o vašem velkém a čistém srdci. Zapomněl se ale zmínit o velikosti a čistotě vaší krásy.

(Políbí jí ruku.)

Naďa Může mít krása velikost, strážníku?

Našrot V některých zemích ano.

(Vejde Honza Sloup, nespátrěn.)

Šlus Být vámi, dával bych si takhle pozdě v noci na ulici pozor, slečno Bouráková. Nevěřila byste, čeho jsou lidi schopný pro pár drobných. Hlavně poslední dobou, s tím novým zvýšením poplatků a tak.

Nad'a Já se lidí nebojím, strážníci.

Našrot Vážně?

Nad'a Opravdu. Každý má totiž srdce, víte? Když víte tohle, nemusíte se nikoho bát.

Našrot Každý?

Nad'a Každý.

Šlus I zločinci?

Nad'a I zločinci.

Honza I policajti?

Našrot a Šlus Cooožžeee?

Šlus Honza Sloup.

Našrot Trochu pozdě na procházku, nemyslíš?

Honza Jdu z noční šichty, nic víc. Povídá se o zvyšování poplatků, lidi začínaj bejt nabroušený.

Našrot Opravdu? No, rád slyším, že máš co na práci. Nerad bych tě musel obvinít z pozdněnočního zakeřlezení za účelem...

Honza To už nemám zapotřebí, strážníku. Od té doby, co dělám pro Findu.

Šlus Ale tím spíš je načase přestat chodit s hlavou v oblacích, co?

Honza Jak to myslíte?

Našrot Myslí tím, že jseš fajn kluk, Honzo. Tak bacha, ať nedopadneš jako tvůj táta.

Honza A jak dopad můj táta?

Našrot No, půjdeme. Povinnost volá.

Nad'a Dobrou noc, strážníci.

Šlus Dobrou, Honzo.

(Odejdou.)

Nad'a Mluvil jste s nimi poměrně odvážně.

Honza Kašlu na policajty. Na tyhle dva každopádně.

Nad'a Policisté přece strážejí klid a mír.

Honza Vážně?

Nad'a Obvykle.

(Pauza.)

Honza Neviděli jsme se dneska ráno u záchodků?

Nad'a Viděli. Spěchala jsem do práce, to víte, první den.

Honza Nezabloudila jste?

Nad'a Zářící věž na kopci? Nedala se minout.

Honza Překrásná.

Nad'a Je dost nepřehlédnutelná, to je pravda.

(Pauza.)

Honza Myslela jste vážně, to co jste říkala těm policajtům? O tom, že každý má srdce?

Nad'a Jistě.

Honza Protože... no, protože to moje je zrovna teď strašně studený.

Nad'a Studené?

Honza Nebo prázdný. Jedno nebo druhý.

Nad'a Doufám, že ne kvůli mně?

Honza Ne. Kvůli něčemu, co jsem udělal.

No. 6A: APPARITIONS - ZJEVENÍ

(Duch Starého Sloupa a Prcka Toma se objeví v dálce.)

Starej Sloup Honzo! Honzíku, promluv s tou ženskou. Jsem na ni krátkej.

Prcek Tom O nic kratší než včera. Leda že bych vyrost.

(Zmizí.)

Honza Nebo spíš, co jsem neudělal.

Nad'a Když cítíte chlad, tak tam něco musí být, nemyslíte?

Honza Leda že by tam, co bejvalo, teď bylo vzduchoprázdno.

Nad'a Vzduchoprázdno? Ve vašem hrudním koši? To zní tak nepravděpodobně!

Honza Prostě jsem dneska ráno udělal něco špatného, to se vám snažím říct. Nemůžu to dostat z hlavy.

Nad'a To vzduchoprázdno?

Honza Ne, to co jsem udělal. Nechal jsem bez pomoci někoho, koho mám moc rád. Cítím se kvůli tomu dost zle.

Nad'a Možná je to způsob, jak vám příroda naznačuje, že je načase někomu pomoci.

Honza Myslíte?

Nad'a Určitě. Myslíte, že byste se cítil tak zle, kdybyste neměl srdce?

(Začíná předehra k „Za svým srdcem jít.“)

No. 7: FOLLOW YOUR HEART – ZA SVÝM SRDCEM JÍT

Honza To nevím. Asi ne.

Nad'a Ovšemže ne. Protože byste byl mrtvý!

**Když úzkost tě svírá a kolem je tma,
tam uvnitř máš kompas, co tvou cestu zná
A zůstane s tebou, když všichni jsou pryč
Jen stůj, ať ho slyšíš
a víš jak
za svým srdcem jít**

Honza Jít za svým srdcem? Ale kam?

Nad'a Tam, kam ti tvoje srdce řekne.

Honza Třeba... *(rozhlíží se)* tam?

Nad'a Třeba do nebe, jestli ti to srdce poroučí. Co říká teď?

Honza Já nevím. Nevím, jak naslouchat svému srdci.

Nad'a Musíš poslouchat pozorně. Počkej, já to zkusím.

Honza Slyší–

Nad'a Ššššt! Á, je to tam. Říká:

**My všichni chceme svět, plný kouzel a krás
a dost čisté vody pro každého z nás
Ten zářivý svět musí za rohem být
Bez záští a strastí
bez zákeřných pastí
Jen musíš za svým srdcem jít**

Tak vidíš. I tvoje srdce ví, že máš jít za svým srdcem.

Honza „Kouzlo a krása“, „čistá voda“. Myslím, že chci takový věci.

Nad'a Zaslechla jsem ještě něco jiného. Něco, co jsem možná ani neměla slyšet.

Honza Opravdu?

Nad'a Aspoň myslím. Bylo to hrozně nezřetelné, ale určitě jsem něco slyšela.

Honza No? A co to bylo?

Nad'a Ukaž, zkusím to ještě jednou, třeba bude líp rozumět.

(Poslouchá. Hudba znova začne hrát.)

Mám to. Je to tak tichoučké... říká:

**Jít s ním, tam kam tě povede
Jít dál, kde vládne klid
Jít tam, kde čeká na tebe
někdo kdo sdílí tvůj pláč
a tvůj smích**

„Někdo na tebe čeká“? No ne, zrovna nedávno říkalo moje srdce přesně to samé.

Honza Opravdu?

Nad'a Jistěže opravdu. „Kde vládne klid“, „tvůj pláč a tvůj smích“. Říkalo mi o tom všem.

Honza Netušil jsem, že dvě srdce můžou říkat to samý.

Nad'a To já taky ne. Až teď. Poslouchej.

(Přitiskne si Honzovo ucho na prsa. Honza zpívá.)

Honza **Snad jednou ji potkám, tu co s ní chci být
a srdce nám začnou hned společně bít
Krev v tepnách a komorách zachvátí vír
Dva spojené svaly, co valí nám do duší mír**

Honza a Nad'a

**S láskou všechno se vyřeší
S láskou všechno jde snáz
Máš rád – ani to netušíš
a potom najednou
láska je v nás**

**My všichni chceme svět, plný kouzel a snů
a dost čisté vody a slunečných dnů
Ten zářivý svět musí za rohem být
Bez bázní a strážní
Náš zítřek je krásný
Jen musíš za svým srdcem jít.**

(Nad'a napřáhne ruku.)

Nad'a Tak... dobrou noc.

(Honza ji uchopí.)

Honza Honza. Honza Sloup.

(Přitáhne ji k sobě.)

Nad'a Dobrou noc, Honzo Sloupe.

(Políbí se.)

Honza Dobrou noc...

Nad'a Nad'a.

Honza Dobrou noc, Nad'o. Nezapomenu, co jsi říkala. O srdci a o nebi.

Nad'a A já nezapomenu, co jsi říkal o krásném zítřku.

(Honza se otočí k odchodu. Našrot a Barunka neviděni vstoupí.)

Nad'a Počkej, kdy tě zas můžu vidět?

Honza Řek bych, že v tý tmě nemůžeš vidět vůbec nic. Ale ten svět plnej kouzel a snů a čistý vody a slunce je za dveřma, cejtím to. Přijď zejtra do Koutku veřejnýho pohodlí číslo 9. Tam něco uvidíš.

(Odejde.)

Barunka Vona ho miluje, žejo, strážníku Našrote?

Našrot Ovšemže, Barunko. Je to hlavní hrdina tohohle muzikálu, musí ho milovat.

(Nad'a odejde.)

Barunka Jasně. Každý miluje Honzu Sloupa.

(Pauza.)

Jaký to tam je, strážníku Našrote?

Našrot Jaký to je kde, Barunko?

Barunka V Močohradu.

Našrot To ti nemůžu říct, Barunko.

Barunka Proč ne?

Našrot Protože je to tajemství. Moc Močohradu spočívá v tajemství. Nemůžu to jenom tak prozradit, jako třeba říct: „Není žádný Močohrad, my ty lidi prostě zabíjíme!“ Kdepak. Ta informace se musí začít nenápadně vyjevovat v pozadí a teprve potom v jednom velkým, očistným momentu vyrazit na povrch! Někdy během druhýho dějství. Až budou všichni zpívat a tancovat a tak.

(Pauza.)

Barunka Jasně, chápu.

(Hraje hudba na změnu scény.)

No. 7: AFTER „FOLLOW YOUR HEART“

Našrot No, měl bych vypadnout. Je čas na následující výstup.

Barunka Ten, co se vohrává příští ráno před koutkem veřejnýho pohodlí, když vyhlášou nový zvýšení poplatků?

Našrot Přesně ten. Tak zatím, Barunko. A drž se při zemi.

(Našrot odejde. Děj plynule přejde do...)

AKT I, Scéna 4

(Nejšpinavější a nejubožejší záchodek ve městě. Honza vejde, právě když Přecechtěl dokončuje oznámení Chudým.)

Přecechtěl Tímto kusem papíru uděluje První močová s r.o. Koutku veřejného pohodlí číslo 9 výsadu stát se prvním zařízením, kde budou do praxe zavedeny nové, navýsost legální poplatky, které, jak doufáme, si záhy osvojíte a přijmete za své.

Chudí Legální?! Osvojit?! Atd.

Přecechtěl Nikdo si samozřejmě neuvědomuje tíživost stávajících poměrů lépe, než lidé z První močové s r. o., ale výzkum a hledání dlouhodobých řešení, která tak naléhavě potřebujeme, je velice nákladný. Proto je naše rozhodnutí definitivní a nemůžeme se dočkat, až seberem prachy a vypadnem do Ria.

(Pauza.)

Chci říct, těšíme se, že už brzo najdeme trvalé řešení... a tak dále. Hodně štěstí, slečno Drobáková, uvidíme se... však vy víte.

(Přecechtěl odejde.)

Prcek Tom To nám nemůžete udělat, slečno Drobáková. Pro většinu z nás to dřív nebo pozdějc znamená Močohrad.

Drobáková A pro mě to znamená Močohrad, když to neudělám. Takže koukejte zapadnout do řady a nachystejte si škváru – samozřejmě podle novejšch tarifů.

Honza Slečno Drobáková!

Drobáková Honzo Sloupe! Kde se ksakru flákáš?

Honza Promiňte, že jdu pozdě, slečno Drobáková. Byl jsem celou noc vzhůru a přemejšlel.

Drobáková Celou noc přemejšlel, jo? Teď pracuješ tady, Honzo, už nemusíš chodit za keř.

Honza Já nebyl...

Drobáková Jakej otec, takovej syn, dyť to furt říkám. Tak do práce.

Honza Právě že jsem přemejšlel vo tátovi, slečno Drobáková. Vo tom, co se mu včera stalo. A vo tom, co se děje nám všem.

Drobáková Porušil zákon, Honzo, to je celý.

Honza A co když je ten zákon špatnej?

(Pauza.)

Drobáková Co jsi říkal?

Honzo Říkal jsem, co když je ten zákon špatnej, slečno Drobáková? Co když je tady všechno špatně?

Drobáková Špatně? Máš pěknej kukuč, Honzo. Moc pěknej kukuč.

(Začíná předehra k „Dívej se výš“.)

No. 8: LOOK AT THE SKY – DÍVEJ SE VÝŠ

Ale den co den co den co den zíráš víc a víc do nebe – a jednou zakopneš a nabiješ si hubu. Slyšíš mě? Přestaň chodit s hlavou v oblacích, Honzo Sloupe! Drž se při zemi!

(Obrátí se k Chudým. Honza zpívá.)

Honza **Vím, že je nekonečnej obzor někde v dáli**

Drobáková Tak, lidi, víte jak to chodí.

Honza **Svítí jak pochodeň, až oči z toho pálí**

Drobáková To samý, jako vždycky.

Honza **A když novej den začíná a slunce začne hřát
mně najednou se začne zdát, že musí se to jinak dělat dát
Dívej se výš
Tam kde slunce svítí
Tam kde žár nadějí
ucítí
ten kdo dívá se výš**

Drobáková Kdo je na řadě?

Josefina Sloupová
Já!

Honza Mami!

Drobáková Tak zaplaťte, paní Sloupová. Zvýšenej poplatek.

Honza **Každěj den chtít po lidech drobný za čurání**

Josefina Ale tohle je všechno, co mám, slečno Drobáková.

Honza **Každěj den několikrát, i když stud mi brání**

Barunka Kolik vám schází, paní Sloupová?

Honza **A tak dál kasy tloustnou z jejich životů a snů
a musím říct
že nechci víc
se prodávat za prachy pracháčů
Dívej se výš
tam naše hanba svítí
Tohle zlý otroctví
zastaví, jen kdo dívá se výš**

Josefina Tady je všechno, co mám, Honzíku. Stačí to?

Honza Nech si ty peníze, mami.

Josefina Opravdu?

Drobáková Poplatek je zákon, Honzo Sloupe. Buď se mu podřídí, nebo půjde za svým starým.

Honza A co kdyby začal platit novej zákon, slečno Drobáková? Novej zákon, kterej nevzešel ze žádnýho hlasovacího procesu ani volenýho zastupitelstva ani z výroku soudu; úplně novej zákon, kterej vzešel z orgánu. Jo, ze svalovýho orgánu, co pumpuje krev.

(Udeří se do prsou.)

Jako tenhle. Zrovna tady.

Drobáková Svalovej orgán?

Honza Vy ho nevidíte, slečno Drobáková? Jestli je tenhle moc malej, zkusíme větší!

(Přiměje ji, aby se podívala vzhůru.)

Drobáková Je to... je to oslepující!

Honza **Dívej se výš**

**tam nám srdce svítí
Až ho sám uvidíš,
pochopíš, co je
dívat se výš**

- Drobáková Nedělej to, Honzo. Budeš litovat.
- Honza Neřek bych. Pojd', mami. Dneska je to na účet podniku. Pro všechny. Už napořád.
- Chudí Sláva!
- Zuzi Polívka **Co všechno tvoje srdce zná**
- Prcek Tom **To těžko můžu chápat já**
- Josefína **Na cestu chceš nám srdce dát**
- Chudí **Za tebou každéj z nás půjde rád**
- Honza **Řekněte kam!**
- Chudí **Dívej se výš**
- Honza **Dívej se výš**
- Chudí **Tam je naše síla**
- Honza **Dívej se výš**
- Chudí **Můžem být,
čím chcem být,
zvítězit,
stačí dívat se výš!**
- Drobáková Ach, Honzo, jak tohle skončí? Co s náma bude?
(Odejde.)
- Chudí **Dívej se výš**
- Honza **Vím, že je nekonečnej obzor někde v dáli**
- Chudí **Tam kde srdce svítí
Bitevní znamení
uvidí jen kdo dívá se výš**
- Honza **Ještě výš**

Chudí **Ještě výš!**

No. 8A: SKY PLAYOFF

AKT I, Scéna 5

(Kanceláře První močové spol. s r.o. Bourák hovoří s Chňapem.)

Bourák Takže zvednout kotvy a hurá do Ria?

Chňap Už mám letenku.

Bourák Odvedl jste v Zastupitelstvu skvělou práci, Chňape. Prý to v jednu chvíli vypadalo nahnutě.

Chňap Jakmile viděli tu vaši prezentaci „Pláže v Riu“, rychle změnili názor. Zrovna jako já tenkrát před lety. Panebože, kéž bych vás nebyl nikdy potkal, Aurele Bouráku.

(Vejde Nad'a, nese stoh papírů.)

Nad'a Promiň, že vyrušuju, tati. Jenom jsem se chtěla ujistit, žes dostal svoje ranní faxy.

Bourák Teda, Nad'o, ty přímo záříš!

Chňap Zdá se, že jí kancelářská práce svědčí. Všechno to faxování a tak.

Bourák A kopírování.

Chňap Ovšem. Kopírování. Jste hodné děvče, Nad'o Bouráková. Taky jsem býval. Než jsem potkal vašeho otce.

Nad'a Hodné děvče?

Chňap Přesně tak.

(Chňap vytáhne z kapsy balík bankovek a tiše počítá.)

... šest set dvacet dva. Šest set dvacet tři. Ještě trochu.

Nad'a Tati, můžu se tě na něco zeptat?

Bourák Ale jistě, Naděnko, miláčku. Co bys chtěla vědět?

Nad'a Věříš v lásku?
(Pauza.)

Bourák V lásku? Proč se ptáš?

Nad'a Tak mě to napadlo. Potkala jsem jednoho kluka a -
(Vejde Přecechtěl, Našrot, Šlus a Finda.)

Přecechtěl Omlouvám se za vyrušení, pane Bouráku. Máme menší problém.

Drobáková Aurele.
(Hudební motiv.)

No. 8B: LOVE STING
To už je let.

Bourák Slečna Drobáková.
(Další hudební motiv. Finda a Bourák si vymění dlouhý, významný pohled.)

Přecechtěl Jde o Koutek veřejného pohodlí číslo 9, pane. Propukla tam vzpoura.

Bourák Vzpoura?

Drobáková Lidi močí zadarmo, Aurele. Snažila jsem se je zastavit.

Našrot Pomocný hlídač odmítl vybírat peníze, pane. Mladík jménem Honza Sloup.

Nad'a Honza Sloup?

Našrot Svévolně porušují zákon o veřejném zdraví.

Přecechtěl A zákon o ochraně vody.

Chňap To můžou?

Přecechtěl Čistě symbolicky, pane. Dav, který se tam shromáždil, představuje směšně malé procento celkové populace.

Nad'a Co se děje, tati? Já tomu nerozumím.

Bourák Ještě aby tomu takové dobré a čisté srdce rozumělo.

Našrot Pan Šlus a já jsme v pohotovosti, pane Bouráku. Stačí vydat rozkaz.

Chňap Co jsem vám říkal, Bouráku? Je to sud s prachem a já musím stihnout velice důležitý let. Omluvte mě.

(Chce odejít.)

Bourák Chňape!

(Šlus mu zastoupí cestu.)

Nepůjdete nikam. Dokud nevypálíme to hnízdo švábů.

Nad'a Vypálit? Cože?

Bourák Jsi Bouráková, Naděnko. Co bys udělala, kdyby tvoje celoživotní dílo bylo vážně ohroženo nezodpovědným synem usvědčeného zločince?

Nad'a Nahlédla bych mu do srdce a pokusila se pochopit, co ho tak rozzlobilo.

Bourák Rozzlobilo, říkáš? Nikdo nemá právo se na mě zlobit! Jinak dostane nakládačku!

Nad'a Nakládačku? Tati, ale bít lidi není správné.

Bourák Život je boj! Čím dřív to pochopíš, tím líp pro tebe.

Nad'a V tom případě život není správný.

Bourák Smiř se s tím. Jako já.

Nad'a Život by měl být krásný.

Bourák Život je všelijakej. Když se pořádně podíváš, pochopíš to. Jako já.

(Předehra k „Nebud' králík“.)

No. 9: DON'T BE THE BUNNY – NEBUĎ KRÁLÍK

Vidím to ve všem kolem nás.

(Zpívá.)

**Králíček na zelený louce
škube si trávu a je rád
Je roztomilej, sem tam poskočí
Králíčku – řekneš – on se zastaví**

**Pak stiskneš spoušť
a je to hotový
Tak nazdar, králíku –
kdo si dá pašťiku?**

Je to jasný?

Zaměstnanci At' to slyšej, šéfe.

Bourák **Ty nejsi králík
Ty nejsi cíl
Ty nejsi obět'
Proto jsem tě neživil
Není jen tak
Vydělat balík
Dělej co chceš
Jen nebud' králík
Jen nebud' králík**

Nad'a Ale tati, mluvíme přece o lidech, ne o zvířatech.

Bourák Lidi jsou zvířata, Naděňko.

Nad'a Zvířata se přerostlymi řezáky a dlouhýma zadníma nohama?

Bourák Podívej se líp a uvidíš je. Jako já. Vidím je... všude kolem.

**Maličkej králík hledá drobný
za záchod zaplatil by rád
Když na králíčka přijde potřeba,
chudinka králík nemá na chleba
a ještě by chtěl soucit, dareba.
Už si řezník brousí nůž
už zní králíkovi tuš**

Chápete to podobenství, lidi?

Zaměstnanci Jasný jak facka, šéfe!

Bourák **Tak nebud' králík
tak nebud' míč,
tak nebud' loutka,
ty jsi, Nad'o, něco víc.
V rukou máš moc.
V bance máš balík.
Radu ti dám -**

Přecechtěl a Chňap

Ve věci králík -

Bourák **Ty nejsi králík.**

Nad'a Králík na veřejným záchodku?

Bourák Přesně tak.

Nad'a Ale tati, králíci přece nepoužívají veřejné záchodky.

Bourák Ne? Vážně?

Nad'a Ne, myslím, že to opravdu nedělají.

Bourák Až budeš na světě tak dlouho jako já, Naděnko, pusinko, uvidíš... spoustu věcí.

Nad'a I dceru, která přestává věřit svému otci?

Bourák **Maličkej králík v bedně od bot
myslí, že našel skvělej byt
tak tichej na podlaze ve spíži
tak útulnej – nic ho tu netíží
nemá strach – kdo by mu moh ublížit
Stačí s nožem práce trošku,
bude kožka na rohožku!**

Vnímáte ten hlubokej význam, lidi?

Zaměstnanci Jsme s váma, šéfe!

Bourák a Zaměstnanci

**Ty nejsi králík
Ty nejsi zvěř
ty šlapeš po nich**

Bourák **A ne oni po tobě**

Bourák a Zaměstnanci

**Lidi maj hlad
Co tě to pálí
Po hřbetech jdeš
Těch co jsou králík
Ty nejsi králík.**

Bourák Tak, a teď se běžte všichni nachystat. Je načase vyrazit a sejmout pár králíků.

No. 9A: SKY UTILITY

(Všichni odejdou.)

AKT I, Scéna 6

(Nejubožejší a nejšpinavější veřejný záchodek ve městě. Honza se za pomoci Josefíny stará o pořádek.)

Honza Jeden po druhým. Jeden po druhým! Na každého se dostane!

Zuzi Polívka Tady jsou nějaký prachy, Honzíku. Vem si je.

Honza Nech si je, sestro. A ulev si v míru a pokoji.

Josefína Rušnej den. Podle záznamů asi nejrušnější, co kdy byl, pokud se těm knihám dá věřit. Vydrží to ten záchod vůbec?

Honza Je tam trochu mokro, nic hrozného. Hlavně že jsou lidi spokojený.

(Z dálky je slyšet policejní píšťalka.)

Bětko Botka Policajti!

Kuba Makrela Zdrháme!

Honza Počkejte! Počkejte! Prosím vás, zachovejte klid!

(Vejdou policisté, s nimi Bourák, Přecechtěl, Chňap, Finda a Naďa. Razí si cestu ke dveřím záchodku.)

Našrot klid. Budeš nám toho muset dost vysvětlit, Honzo Sloupe, jestli máme zachovat klid.

Honza Přebíráme kontrolu nad tímhle Koutkem veřejného pohodlí, strážníku. Lidi tady smějí čůrat zadarmo.

Bourák Ten záchodek patří mně, strážníku. Žádám, abyste ty lidi zatknul.

(Barunka se protlačí vzbouřeným davem a přistoupí k Našrotovi.)

Barunka Strážníku Našrote, co se děje?

Našrot Co by, finále prvního dějství, Barunko. Za chvíli Bourák potlačí povstání. Bude to velký číslo, se zpěvem a tancem a jsou v něm úplně všichni.

Barunka Potlačí povstání? A co Honza a jeho sen?

Našrot To máš tak, Barunko, sny se plně jenom ve veselejch muzikálech – a taky v některejch hollywoodskejch filmech – a náš muzikál zcela určitě není ani jedno, ani druhý. Ne, sny jsou od toho, aby se nevyplnily. Tak to prostě je.

Barunka Možná, že to není veselej muzikál, strážníku Našrote, ale pořád je to muzikál. A když taková malá holka jako já dostane tolik textu, musí bejt naděje, že se sny vyplní.

(Vmísí se zpátky do davu.)

Nad'a Honzo?!

Honza Nad'o?!

Nad'a Co to děláš, Honzo? Říkala jsem, že máš jít za svým srdcem, ne že máš obsazovat záchodky!

Honza Ale já šel za svým srdcem, Nad'o. Díky tobě.

Drobáková Ten záchodek už moc dlouho nevydrží, Aurele. Honza je šikovnej kluk, ale ne dost šikovnej, aby to zvládnul, až to tady všechno přeteče.

Honza Ten záchodek vydrží tolik, kolik bude třeba, slečno Drobáková. Pro tyhle lidi dny nouze skončily.

Chudí Hurá!

Bourák Dny nouze teprve začnou, jestli ten blázelec okamžitě neskončí.

Chudí Ooooo!

Honza Jistě, pane Bouráku, to říkáte už dvacet let. A my už dvacet let čekáme na dlouhodobý řešení, který se ne a ne objevit. Máme dost čekání, víte, protože dneškem začíná novej život. Život plnej štěstí a naděje...

(Začíná hrát hudba.)

No. 10: ACT ONE FINALE

... ve kterým myšlenka lidský důstojnosti je víc než jenom zaprášenej pojem – je to živá, pulzující skutečnost. Dnešní den je den, kdy lidi můžou čůrat zadarmo, protože jsou svobodný!

Chudí Hurá!

(Honza zpívá.)

Honza **Mít
Svobodu mít
A neplatit
Za právo
Žít
konečně žít
bez okovů a závor
Náš život je dnes
jen prázdná fráze
Nám neslibuj zítřek
My chceme žít teď**

Chudí **Mít
Svobodu mít
A neplatit
Za právo
Žít
konečně žít
bez okovů a závor
Náš život je dnes
jen prázdná fráze
Nám neslibuj zítřek
My chceme žít teď**

Honza **Ať píseň zní
ať se šíří
ať její souzvuk
všechny smíří
nový den září
černež mrak odchází
Ať píseň nám zní!**

Honza a chudí **Píseň ať zní
Píseň ať zní
Dál ať zní
Dál ať zní
Dál ať zní**

Drobáková Radši zůstaň tady s otcem, Naděnkou. Policajti se do nich každou chvíli pustí.

Honza On je tvůj otec?

Nad'á Pustí? Tati, ti lidi potřebují porozumění, ne násilí.

Bourák Právě naopak, Naděnkou, miláčku, trocha násilí je přesně to, co tyhle lidi potřebují.

Nad'á Tati, počkej. On jenom chce, aby byli lidi šťastní, co je na tom špatného?

Bourák Šťastní? Říkáš šťastní?

(Zpívá.)

Říkáte štěstí, pane Sloup?

Vy chcete štěstí, pane Sloup?

Kdo se stihne dneska vymočit, ten může štěstím řvát

Zrušit pravidla a poplatky je jako zrušit stát

Kdyby všechna voda došla, asi byste nebyl rád

Co bude zítra, pane Sloup?

Honza **Ale co dnes?**

Bourák **Ale co zítra, pane Sloup?**

Co bude zítra, pane Sloup?

Naše zásoby se ztenčují a vody ubývá

Vy snad chcete nechat naše město umřít zaživa

Copak nechápete, že nám jiná cesta nezbývá

Co bude zítra, pane Sloup?

Chudí **Ale co dnes?**

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup,**

vy a váš levičáckej houf

Když to dneska vzdáme, zítra systém nemusí tu být

Dneska chcete zdarma močit, co budete zítra chtít?

Bourák **Kdo chce všeobecný dobro a kdo jen si polepšit?**

Odpověď jasná je snad,

jsste banda buřičů a žhářů

Bourák a spol. **Vy jste bloud!**

Bourák Strážníku Našrote! Svolejte své... svého muže.

Honza Všichni dovnitř! Tam budeme v... v relativním bezpečí.

Nad'a Ach, Honzíku, proč jsi mi neřekl, že se chystáš rozpoutat revoluci?

Honza Nejspíš ze stejného důvodu, jako ty jsi mi neřekla, že jsi Bouráková.

Nad'a Jsem stejná jako včera večer.

Honza Holka, se kterou jsem mluvil včera večer, by byla na naší straně.

Nad'a Přece nemůžu bojovat proti svému tátovi.

Honza A já proti němu nemůžu nebojovat. Buď se k nám přidej, nebo se do toho neplet'.

Nad'a Jak neplet'?

Honza Jak jsem řek.

Nad'a **Honzo, stůj
Rychle se vzpamatuj
Nebo ti spadne klec
dřív než bys řekl švec
A já bych měla snad
Klidně se dívat, jak
Schází se černý soud
Ve věci Honza Sloup**

Honza **Srdcem že mám dát se vést
teď za ním jdu rád
Náš nárok chci vznést
a tělo své dát
Tvou zásluhou vím
a chápu teď líp
že potřebu mít
je právo, ne hřích**

Nad'a **Tenhle střet
nedá se vyhrát hned**

Honza **Proč mám dál mít strach**

Nad'a **Musíme zkusit spíš
ty druhý přesvědčit**

Honza **Tvůj zpěv byl jak déšť**

Nad'a **A jestli budeš dál
zavilej radikál**

Honza **Co zavraždí prach**

Nad'a **Co chce jen rozbítet,
skončujou s tebou hned**

Honza **A poušť začne kvést**

Nad'a **Chytneš Močohrad**

Honza **Tady se o zítřku zpívá**

Nad'a **Honzo, chytneš Močohrad**

Honza **Nám jen dnešek zbývá**

Nad'a **Napařej ti Močohrad**

Honza **Chcem žít**

Nad'a **Močohrad**

Honza **Chcem žít**

Nad'a **Močohrad**

Honza **My chceme žít**

Bourák Pustil jste se do války, kterou nemůžete vyhrát, pane Sloupe! Ta vaše sebranka není pro moje lidi žádněj soupeř.

Josefína Má recht, Honzíku. Dyt' maj... jednoho... dva... Dva chlapy, a my jsme tak zubožený.

Bourák Propusťte to děvče. Je načase, abyste se začal chovat jako chlap a přijal trest.

Honza Propustit? Nikdo ji -

(V dálce se zjeví duch Starého Sloupa a Prcka Toma.)

Starej Sloup Honzo! Honzíku, promluv s tou ženskou. Jsem na ni krátkej.

Prcek Tom O nic kratší než včera. Leda že bych vyrost.

(Zmizí.)

Barunka Můžete nás potrestat na těle, pane Bouráku, ale nikdy nezlomíte naše duše!

Zuzi Polívka Potrestat na těle?

Bětká Botka Já jsem teda žádněj souhlas k trestání svýho těla nedala.

Bourák Trest je to jediný, co vás ještě na světě čeká – ale nejdřív koukejte pustit tu holku.

Chudí **Honzo, zpět!
Co budem dělat teď?**

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Chudí **Ať se hnem, kam se hnem,
průšvihů neujdem**

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Chudí **To dobře neskončí
Bourák už poroučí**

Bourák a spol. **Věčnej bloud, pane Sloup!**

Chudí **Těm dvěma řezníkům
Chce z nás mít fašírku**

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Honza **Včera byl tvůj zpěv jak déšť**

Chudí **Honzo, dost!
Tohle je posedlost**

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Honza **Co zavlaží prach**

Chudí **Ten chlap je maniak,
rozjetej parní vlak**

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Honza **Ten prach začal kvést**

Chudí **Kterej se řítí sem
Třese se pod ním zem**

Bourák a spol. **Věčnej bloud, pane Sloup!**

Honza **Já nemám už strach**

Chudí **Je jako boží trest**
 A chce tu všechno smést

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Honza **Ten květ patří nám**

Chudí **Je to cvok**
 a jeden chybný krok

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Nad'a **Můj Honzo**

Honza **Já nechám ho kvést**

Chudí **Může nás život stát**
 To nechceme riskovat

Bourák a spol. **Vy jste bloud, pane Sloup!**

Nad'a **Ne, Honzo!**

Honza **Všem lidem ho dám**

Chudí **Radši se schovat hned**
 My totiž nechceme jet

Bourák a spol. **Věčnej bloud, pane Sloup!**

Nad'a **Ach, Honzo!**

Honza **Ať změní se v pěst**

Chudí **Tam, co to nechceme znát,**
 do města Močohrad

Nad'a **Ne, Honzo!**

Všichni kromě Honzy
 Tam je Močohrad

Honza **Tady se o zítřku zpívá**

Všichni kromě Honzy
Honzo, chytneš Močohrad

Honza **Nám jen dnešek zbývá**

Všichni kromě Honzy
Čeká na nás/vás Močohrad

Honza **Chcem žít!**

Všichni kromě Honzy
Močohrad!

Honza **Chcem žít!**

Všichni kromě Honzy
Močohrad!

Honza **My chceme žít!**

(Honza a Nad'a se obejmou.)

Nad'a Tak co teď, Honzo?

Honza Vypadá to, že jsme poněkud v koncích, co?

Nad'a Tvoji kolegové revolucionáři si to určitě myslí.

Honza Asi bysme měli jít.

Nad'a Ale Honzo, teď už tě nenechají jen tak odejít.

(V dálce se zjeví Duch Starého Sloupa.)

Starej Sloup Nezapomeňte na mě, lidi! Bože můj, copak jsem provedl něco zlého?
Nezapomeňte na mě!

(Zmizí.)

Honza Samotného ne. Z čehož vyplývá, že musíš jít s náma.

Nad'a S vámi? Přece jsem ti řekla, že nebudu bojovat proti svému otci.

(Honza sevře Nad'u pevněji.)

Honza A já jsem ti řekl, že proti němu nebudu bojovat.

Nad'a Ale copak můžu jít s tebou a přitom nebojovat proti svému otci? Ledaže...
ledaže... ach můj Bože, Honzo, to ne!!!

Honza a chudí **Ať píseň zní**
ať se šíří

Bourák a spol. **Bloud je pan Sloup**
Co bude zítra, pane Sloup?

Honza a chudí **Ať její souzvuk**
Všechny smíří

Bourák a spol. **Naše zásoby se ztenčují a vody ubývá**

Honza a Chudí **Nový den září**
černež mrak odchází

Bourák a spol. **Vy snad chcete nechat naše město umřít zaživa**

Honza a Chudí **Ať píseň nám zní!**

Bourák a spol. **Už nezbývá žádná**
alternativa, pane Sloup

Honza a Chudí **Píseň ať zní**

Bourák a spol. **Ať už je klid, pane Sloup**
ať už je klid

Honza a Chudí **Píseň ať zní**

Bourák a spol. **Můžete jít**
Můžete jít, pane Sloup
Jste bloud, pane Sloup

Honza a Chudí **Dál ať zní**

Bourák a spol. **Jste bloud, pane Sloup**

Honza a Chudí **Dál ať zní**

Bourák a spol. **Jste bloud, pane Sloup**

Honza a Chudí **Dál ať zní**

Bourák a spol. **Jste bloud, pane Sloup**
Jste bloud

Honza Odvolejte svoje lidi, Bouráku! Máme vaši dceru – a jen tak ji nepustíme!

Nad'a Honzo, co to -

Josefína *(táhne ji pryč)* Jménem nebe, jdeš s náma!

Honza Teď odsud odejdeme, pane Bouráku, a vy nám v tom nebudete bránit! Pokud vám teda záleží na dceři.

Bourák Děláte strašlivou chybu, pane Sloupe.

Drobáková Nech tu holku jít, Honzo, neudělala nic špatnýho.

Honza Nepouštějte ji. A za mnou.

Našrot Šéfe, co máme dělat?

Bourák Chyťte je!

Drobáková Ne!

Bourák Nenechte je utýct!

Nad'a Pomoc!

Drobáková Zachraňte ji!

Honza A teď utíkejte! Utíkejte jako o život! Teď!

(Všeobecný zmatek, nejprve v reálném čase, pak zpomaleně. Honza, Josefína a ostatní Chudí utíkají s Nad'ou jako rukojmím. Všichni zpívají, zatímco Našrot vysvětluje.)

Ženy Močohrad!

Muži Močohrad!

Našrot Tak, to bylo první dějství. Jak jste viděli, vzbouřené chudině se podařilo utéct i s Nad'ou jako rukojmím. Nás to poněkud zaskočilo, protože – no, prostě proto, že jsme tak děsně pomalí. Takže jsme je nechtyli. Prozatím. Užijte si přestávku, a uvidíme se – za chvíli!

Ženy Močohrad!

Muži

Močohrad!

(KONEC PRVNÍHO DĚJSTVÍ)

AKT 2, Scéna 1

No. 11: WHAT IS URINETOWN? - CO JE MOČOHRAD?

(Střih. V pozadí zní nápěv „Co je Močohrad?“. Nad jevištěm visí cedule s nápisem „Tajný úkryt“. Vejde strážník Našrot a obrací se k publiku.)

Našrot Jo, takže dobrej večír. A vítejte... ve druhým dějství. Pár věcí se tu od tý doby, co jsme se neviděli, změnilo, takže to v rychlosti shrnu. Jak si jistě pamatujete, vzbouřená chudina pod vedením Honzy Sloupa unesla Naďu Bourákovou a použila ji jako rukojmí, aby se vyhnula postihu ze strany mých... mého muže. Pravděpodobně zalezli do nějakýho tajnýho úkrytu. Možná... zrovna sem.

(Světla zamíří na úkryt rebelů. Naďa sedí přivázaná k židli a v puse má roubík. Chudí jsou čím dál nervóznější.)

Zuzi Polívka Kde ten Honza ksakru je? A Barunka? A stará Sloupová? Už tu měli dávno bejt.

Pepa Břítva Na co si to tu sakra hrajem? Policajti už je určitě dávno čapli. Je jenom otázka času, než z nich vymlátí, kde se schováváme. A pak všichni fofrem do Močohradu.

Prcek Tom Ja-jaký myslíš, že to tam je?

Pepa Břítva V Močohradu? Ani se neptej.

Kuba Makrela To nikdo neví jistě.

Pepa Břítva Já bych řek, že vim...

Prcek Tom Fakt?

Bětká Botka Jasně, hochu, každej něco ví.

(Bětká Botka zpívá.)

Bětká Botka **Co je Močohrad?
Močohrad je smrt!
Rychlej konec, krátkej proces,
za životem škrt!**

Pepa Břítva **Než řekneš švec, tak spadne klec
a věci chytnou spád
Pak do pytle tě posbíraj
a to je Močohrad**

- Všichni **Pak do pytle tě posbíraj
A to je Močohrad
Hrad
Hrad
Hrad
Hrad!**
- Chudí **Hop
Skoč
Dokola se toč
Až popadne tě Močohrad, už
nebudeš mít proč
Moc rád bys tančil,
jenže nemáš jak
V Močohradu ujede ti vlak**
- Pepa Břítva Takže žádný velký naděje. Jak říkám, jestli se brzo nevrátěj, dostane stejnou medicínu, jako měl její fotr nachystanou pro nás.
- (Světlo se vrátí na Našrotu.)*
- Našrot Mezi lidma koluje spousta drbů o Močohradu, a to se nám samozřejmě hodí. Tak třeba, jednou se mě takovej malej kluk ptá: „Je Močohrad opravdu tak hezký místo pro život? Zlatá, pěnivá říčka a okolo ní perníkový domečky? Něco jako Benátky, ale jiný?“ Neřek jsem „jo“. Neřek jsem ani „ne“.
- (Vejde Bourák, Přecechtěl a Chňap.)*
- Bourák Chci, abyste je ksakru našli! Chci, aby propustili moji dceru a chci, aby Honza Sloup dostal, co mu patří!
- Našrot Makáme na tom, pane. Ale jak se píše tady na tý ceduli, jsou v tajným úkrytu, takže –
- Bourák Dost výmluv, Našrote! Máte zbraně! Do toho!
- Našrot Ale pane –
- (Bourák zpívá.)*
- Bourák **Co je Močohrad?
Močohrad je zbraň,**

**jedinečnej způsob,
jak prosadit novou daň
Tak všichni sem, ať ukážem
tý lůze, kdo je pán
A jestli Nad'u nevrátí, tak
začne černý plán**

Všichni **A jestli Nad'u nevrátí, tak
začne černý plán
Plán
Plán
Plán
Plán!**

Bourák **Hop
Skoč
Budete mít proč
Nezměním svůj názor jen tak pro slepičí kvoč
Že já jsem Bourák,
každej dobře ví,
tak nešahejte na to, co je mý.**

Přecechtěl **Měli bychom si pospíšit, pane. Výbor pro Pohotovostní plánování už čeká.**

Bourák **Ano, jistě. Výbor.**

(Odchází. Světla zamíří na Honzu a Josefínu, kteří jsou někde ve městě.)

Josefína **To bylo o fous, Honzo. V jednu chvíli jsem myslela, že nás Šlus musí vidět.**

Honza **Nesmíme ztratit hlavu, mami. Musíme rozdat ty letáky ostatním pomocnejm
hlídačům ve městě.**

Josefína **Myslíš, že se k nám přidaj?**

Honza **Těžko říct. Maj strach, jako jsme ho měli my. Ale jestli je pravda, že každej má
svý srdce, tak se k nám určitě přidaj.**

(Zpívá.)

Honza **Co je Močohrad?
Močohrad je lež!
Ať platíš nebo neplatíš,
tak trestu neujdeš.
I já byl toho součástí
a proto dobře vím
že tahle bitva skončit smí
jen naším vítězstvím.**

Honza a Josefína

**Že tahle bitva skončit smí
jen naším vítězstvím
Vím
Vím
Vím
Vím!**

Honza

**Hop
Skoč
Teď už máme proč
Mý srdce je jak rychlej kůň, co
skáče přes potok
Srdce je symbol, svoboda je cíl
a my jsme systém tepen, cév a žil**

Josefína

Tvé srdce je kůň?

(V dálce se ozývají policejní píšťaly.)

Honza

Já ti to po cestě vysvětlím, mami. Tak honem, jdeme!

(Odejdou. Světlo namíří na Našrotu, který právě chytil Barunku.)

Našrot

Tak kde jsou, Barunko? Řekni mi to a nic se ti nestane.

Barunka

Nic? Jako že mě pošlete do nějaký lepší části Močohradu?

Našrot

To se dá zařídit.

Barunka

Nechte si to pro svý udavače, strážníku Našrote. Moje srdce tluče v rytmu revoluce. Navíc bych řekla, že už v Močohradu dávno jsem. Všichni tam jsme. I vy.

Našrot

Já? V Močohradu?

Barunka

Jistě. Já bych řekla, že Močohrad není nějaký konkrétní místo, je to spíš místo v metafyzickém slova smyslu.

(Zpívá.)

Barunka

**Co je Močohrad?
Močohrad je zde
Močohrad je všude, kde se
lidem žije zle
Kde lidi trápí korupce
a chudoba a strach
I ve svém rodným městě**

můžeš najít Močohrad

Všichni **I ve svém rodném městě
můžeš najít Močohrad**

(Našrot zpívá sám, zatímco Barunka se nenápadně vytratí.)

Našrot **I ve svém rodném městě
můžeš najít Močohrad**

Všichni **Hrad
Hrad
Hrad
Hrad!**

Našrot Kam zmizela? Sakra! *(Otočí se k odchodu, ale ještě než odejde -)* Vítejte zpátky. No a užijte si – to co zbylo. Barunko...Barunko... Jak's to myslela, „v metafyzickým slova smyslu“?

Všichni **HRAD!**

AKT 2, Scéna 2

(V tajném úkrytu. Chudí ztrácejí nervy.)

Pepa Břítva Ještě pět vteřin a bude viset. Pět... Čtyři... Tři, dva, jedna!

(Vejde Barunka.)

Barunka Lidi, to bylo vo fous. Všude samej polda.

Zuzi Botka Barunko! Kde jsi ksakru byla?

Barunka Trochu jsem špehovala kolem věže. Bourák, Chňap, Drobáková, všichni jsou tam nahoře a raděj se. Něco jako – jak se tomu říká – něco jako nákej výbor nebo tak něco.

Pepa Břítva Je to jasný, dostane provaz.

Barunka Provaz?

Zuzi Botka Pověste ji.

Barunka Počkejte! Nemůžete ji jen tak pověsit!

Pepa Břítva Proč ne?

- Barunka Protože jestli ji zabijem, budem jako oni.
- Zuzi Botka Tys to ještě nepochopila, Barunko? My nejsme lepší než oni. Ve skutečnosti jsme horší.
- Barunka Horší!?
- (Předehra k „Zlámat vaz“.)*
- No. 12: SNUFF THAT GIRL – ZLÁMAT VAZ
- Pepa Břítva A vo čem bys řekla, že tam nahoře v těch svejch vejborech asi tak mluvěj – vo tom, jaký jsme frajeři? Tak poslouchej! Každou chvíli sem vrazej poldové a rozmašírujou nás jako hromadu přezrálejch melounů. Takže já říkám – jestli má po týdle podlaze týct naše krev – tak ta její tu poteče taky! Bourákovíc krev! A to se teprv uvidí, kdo je větší frajer.
- (Zpívá.)*
- Pepa Břítva **Jak sedí tam
spoutaná je jak žok
Ještě furt pocit má
že jsem jen trapnej cvok
No tak jdem, provaz hoď
už mě štve její hlas
Pic! Bum! Prásk! Všichni sem
My ti chcem
zlámat vaz**
- Barka „Zlámat vaz?“ Ale zabíjet lidi je špatný!
- Bětká Botka Tak proč se cejtim tak dobře?
- Dívej se sem
kde to jsme, jako zvěř,
všechny nás dusí strach,
Čeká nás děsná řež
Každou chvíli jsou tu,
na útěk není čas**
- Pepa Břítva **tak jim vypálíme rybník
když jí teď zlámem vaz**
- Bětká Botka **Já fakt chtěla zákon ctít.**

Pepa Břítva **Žádnej kec.**

Bětko Botko **Páchat zlo mi sedí líp.**

Pepa Břítva **No jasná věc.**

Pepa Břítva a Bětko Botko
**Jak možná víš,
kde je strom, je i plod
a ten plod dopad blíž
než by nám bylo vhod
Jestli jsme jako zvěř,
chcem jak zvěř taky žrát.
Proč na pozdějš si nechávat,
když ted' máme hlad.**

Pepa Břítva **Bum!**

Prcek Tom **Bum!**

Bětko Botko **A bum prásk!**

Zuzi Polívka **Bum prásk!**

Pepa Břítva **A pic bum prásk!**

Kubo Makrelo **Prásk!**

Vilda Vilík **Prásk!**

Pepa Břítva **Jo!**

Bětko Botko **Tak jedem, ted'!**

Vilda Vilík **Zlámat vaz!**

Bětko Botko **Jo!**

Zuzi Polívka a Vilda Vilík
Zlámat vaz

Prcek Tom a Kubo Makrelo
Jedem!

Pepa Břítva a Bětko Botko
Jedem, tak pojd'!

Kuba Makrela **Zlámat vaz!**

Pepa Břítva a Bětka Botka
Pojď!

Vilda, Kuba, Tom, Pepa
Zlámat vaz!

Všichni **Jo! Zlámat vaz!**

(Tanec se zastaví.)

**Je konec hry,
kostkou hod', všechno vsad'.
Život je, jakej je,
bud' ho ber, nebo vrat'.
No tak jdem trochu žít
dokud máme ještě čas**

**At' má tahle párty št'ávu,
at' má trochu št'ávu,
pořádnou št'ávu -
no tak jdem jí
zlámat vaz!**

Prcek Tom At' se naše poselství nenávisti rozšíří po celým světě!

Pepa Břítva Bez obav, kámo, poselství jako naše se nejlíp šíří v extrémně nerovnovážnejch podmínkách.

Bětka Botka Něco jako tady a teď?

Pepa Břítva Přesně. A teď ten provaz.

Prcek Tom Jasně, provaz!

(Honza a Josefína vejdou do tajného úkrytu, aniž by si jich někdo všiml)

Bětka Botka Pověsit. To je vono. Pověsit tu zparchantělou dcerušku zločinnýho majitele záchodkovýho řetězce Bouráka!

Zuzi Polívka Zabít!

Kuba Makrela Pověsit!

Bětka Botka Zabít!

Honza Dost!

Chudí Co...?

Barunka Honza Sloup!

Honza Nikdo tady nebude nikoho zabíjet.

Pepa Břítva A proč ne?

Josefína Protože ta holka je náš ochrannej štít.

Zuzi Polívka Ale my máme strach, Honzo. Když ji zabijem, třeba si budem aspoň na chvilku připadat důležitý.

Honza Přátelé, já vím, že máte strach. Ale tady jde přece o víc než jenom o pomstu a zvrácené potěšení zabít někoho, kdo se nemůže bránit.

Bětko Botka Ale proč? Chcem ji přece pověsit za zločiny jejího fotra.

Barunka Já bych řekla, že je do ní normálně zamilovanej.

Honza Možná jsem.

Všichni Cco--?

Honza A možná jsem tam nahoře někomu něco slíbil. Slíbil jsem, že ode dneška se už nikomu nebudou upírat základní práva jenom kvůli stavu jeho peněženky. Že člověk v nouzi už nebude smět bejt opomíjanej tím, kdo mu může pomoci. Tady a teď, dneškem počínaje, díky tobě, tobě i tobě, pohlédneme do tváře bližnímu a nespatříme v ní jenom bratra, ale taky sestru.

Pepa Břítva Co to jako znamená?

Zuzi Polívka Kdy to řek?

Prcek Tom Nepamatuju se, že by něco takovýho říkal.

Bětko Botka Pamatuju si jenom, že říkal „Utíkejte! Utíkejte jako o život!“

Honza Sloup No, to bylo v zápalu boje. A v zápalu – v bezprostředním žáru boje – zní volání svobody nějak takhle -

No. 13: RUN, FREEDOM, RUN – ZA SVOBODOU JÍT

Honza **Svobodu mít**

**není jenom tak
Ten kdo chce dneska jít, za svobodou jít
musí utíkat!
Až přijde den,
budem se smát,
zatím se ale jen,
jen a jen a jen
musí utíkat.**

Prcek Tom Já mám strach!

Honza To děláš dobře. Svoboda je strašná; je to facka ledovýho vzduchu, kterej ti popálí tváře, aby tě probral.

Prcek Tom Jako doslova?

Honza Jo.

(Zpívá.)

Kdyby studenej pot -

Chudí **Kdyby studenej pot -**

Honza **Na čele ti stál -**

Chudí **Na čele ti stál -**

Honza **Tak dál se musí jít,
za svobodou jít,
musíš běžet dál!**

Chudí **Dál běžet, dál!**

Honza **At' žádněj strach
netíží nás!
Dokud budem žít**

Honza a Chudí **Za svobodou svou**

Honza **Chceme běžet dál**

Chudí **Dál, běžet dál!**

Honza **Zlej a velkej Bourák honí nás!**

Chudí **Dál, běžet dál!**

Honza **Ta jeho parta nám chce zlámat vaz!**

Chudí **Dál, běžet dál!**

Honza **Já říkám jenom, co tu každý ví
Velkej Bourák jen tak nesleví
Kdo chce jít, ať hned se rozmyslí**

Honza a Chudí **Dál, běžet dál!**

Honza **Dál, běžet dál!**

Chudí **Dál, běžet dál!
Dál, běžet dál!**

Honza **Za svobodu jít**

Chudí **Za svobodu jít
Za svobodu jít**

Honza **Tak kdo chce s náma jít,
za svobodu jít,
musí utíkat!**

Chudí **Za svobodu jít!
Za svobodu jít!**

Honza a Chudí **Až přijde den,
až přijde den,
budem se smát.**

Honza **Tři, čtyři...**

Honza a Chudí **Zatím se ale jen,
jen a jen a jen
musí utíkat.**

Honza **Svobodu mít,
běžet za ní dál,
ten, kdo chce s náma jít,
za svobodu jít
musí běžet dál!**

Chudí **Haleluja!
Haleluja!
Dál, běžet dál!**

Honza **Až přijde den**

Chudí **Přijde den!**

Honza **Budem se smát**

Chudí **Krásnej den!**

Honza a Chudí **Zatím se ale jen,
jen a jen a jen
jen a jen a jen.
Haleluja!**

Chudí **Běžet dál!**

Honza **S větrem jak o závod
svou svobodu chcem bránit.**

Chudí **Běžet dál!**

Honza **At' slunce svít září
na naše utíkání!
A tak říkám
Já vám říkám
Já vám říkám
Říkám jen
Jít dál**

Chudí **Dál běžet, dál!
Dál běžet!
Za svobodou dál**

No. 13A: **FREEDOM PLAYOFF**

Barunka A co dál?

Josefína Policajti po nás jdou, to je jistý.

Honza Až přijde správněj čas, tak jim to nandáme!

Zuzi Polívka Ale jak?!

(Zpěv pomalu utichá, jak si CHUDÍ uvědomují, co Honza navrhuje.)

Honza **Vlastní krví! Odvahou! Hlavou, když to bude potřeba! Může to trvat roky! A řada z nás tuhle revoluci skoro určitě nepřežije! Možná nikdo! Ale my budeme bojovat dál, i kdyby to mělo trvat desítky let, a zaručíme svobodu všem lidem v týhle zemi!!!**

(Pauza. Vejde Finda, nikým nespátrěna.)

Prcek Tom Desítky let?

Bětko Botko Dobře, a co takhle nějakoj krátkodobějšj plán?

Finda Já mám plán.

Všichni Co - ?

Honza Slečna Drobáková? Jak jste nás našla?

Finda Tušila jsem, že budete tady. Nikdo v tomhle městě nezná kanalizační systém tak dobře jako ty, Honzo.

Honza Anebo vy.

Finda Bourák by s tebou chtěl mluvit, Honzo.

Honza A o čem?

Finda Chce s tebou projednat vzniklou situaci mezi čtyřma očima. Říká, že už chápe utrpení lidí v tomhle městě a chce, abys mu pomoh najít správný řešení. V klidu a míru.

Prcek Tom A hele, zkratka.

Zuzi Polívka Ušetří nám to desítky let!

Josefína Ale dá se mu věřit?

Finda Pan Bourák si nepřej bo, paní Sloupová. Přej si jenom, aby koutky veřejného pohodlí zase fungovaly, hladce a bez závad. To je a vždycky bylo jeho jediný přání.

Honza Co myslíš, Barunko?

Barunka Já myslim, že tvoje láska k Nadě to bude mít docela těžký, jestli ta holka zůstane nadosmrti přivázaná k židli.

(Honza se zamyslí.)

Honza Dobře, jdu!

(Všeobecné pozdvižení.)

Josefína Honzo, nechod'! Co když je to past?

Honza To je riziko, který musím přijmout.

Všichni *(zalapají po dechu.)*

Finda A co ta holka?

Josefína Zůstane tady. Zkuste nějakou levárnu a schytá to. Vyřídíte to Bourákovi.

Finda Jistě, vyřídím. A to samý naopak. Zkřívíte jí vlásek a tenhle to vodnese. Jasný?

Honza Dáme pozor.

Finda Naděnko, miláčku, buď klidná, dostanem tě odsud co nevidět.
(Finda odejde. Honza vyndá Nadě roubík z pusy.)

Nad'a Ahoj, Honzo.

Honza Ahoj, Nad'o.

Nad'a Tak takhle si představuješ ten zářivý nový den, o kterém jsi mi vykládal?

Honza Chápu, jestli se na mě zlobíš, Nad'o. Ale tvůj otec nám nedal na vybranou.

Nad'a Možná mě toho na Nejdražší Univerzitě na Světě moc nenaučili, ale jedno přece: unášet lidi se nemá.

Honza Opravdu? Tohle se tam učí?
(Pauza.)

Nad'a Myslela jsem, že mezi námi je něco víc, Honzo.

Honza Mezi námi je něco víc, Nad'o. Ale dokud bude v týhle zemi namísto svobody pro všechny vládnout strach, má láska asi takovou šanci jako králíček, když ho hodíš do hrnce s vařící vodou.

Nad'a Možná i menší.

Honza Nechtěl jsem tě do toho zatáhnout, Nad'o.

Nad'a Nechtěla jsem... já ani nevím, co jsem chtěla udělat.

Honza Podívej se do svého srdce, Nad'o. To, po čem toužíš, na tebe čeká až úplně dole, někde hluboko mezi tkáněmi.
(Odejde.)

Nad'a Počkej, kdy tě zase uvidím?

No. 14: FOLLOW YOUR HEART (REPRISE)

**Když úzkost tě svírá a kolem je tma,
tam uvnitř máš kompas, co tvou cestu zná
A zůstane s tebou, když všichni jsou pryč
Jen stůj, ať ho slyšíš
a víš jak
za svým srdcem -**

Ach Honzo!

AKT 2, Scéna 3

No. 14A: FOLLOW YOUR HEART (Scene Change)

(Kancelář První močové společnosti s r. o. Bourák, Chňap a zaměstnanci PMS očekávají Findu a Honzu.)

Bourák V posledních dnech jste tady vzbudil velké pozdvižení, pane Sloupe. Podařilo se vám vyburcovat spoustu lidí.

Honza To je teprve začátek, pane Bouráku. Lidi se teprve připravují na boj.

Bourák Držet moji dceru v zajetí proti její vůli – to je váš způsob boje?

Honza Jsme nucený bojovat všemi dostupnými prostředky.

Miliónová Ulice jsou ještě pořád naše, pane Sloupe. Vaši lidi jsou zalezlí někde v kanálech.

Honza Vyjdou ven.

(Našrot a Šlus se přiřítí s obušky v rukou.)

Našrot Omlouvám se, že ruším, pane Bouráku. Hlásím výtržnosti v koutcích veřejného pohodlí číslo 32 a 15. Začíná se to šířit.

Šlus Všude se shromažďují lidi. Čekaj, co mladej Sloup udělá.

Našrot Po setkání s vámi, samozřejmě.

Bourák Samozřejmě.

(Bourák pozoruje Honzu.)

Pane Přecechtěle!

(Přecechtěl položí na Bourákův stůl kufr.)

Pamatujete se na Smrduté Roky, pane Sloupe? Na ty první roky, když hladina spodní vody najednou prudce poklesla a pak už klesat nepřestala? Každý si řek, že nezbývá moc času a řada z nás dělala... no, sporné věci, velmi podobné tomu, co se děje právě teď. Rabovalo se, samozřejmě, a kdekdo si chtěl nahrabat. Propukly nepokoje, jako kdyby nebylo žádné zítra, jako by nemělo být, ale nějaký zítřek tu vždycky je, pokud máte sílu a odhodlání na tom trvat. A to je důvod, proč jsem vás sem dneska večer pozval.

(Přecechtěl otevře kufr a vytahuje balíky bankovek.)

Všichni Oooooooooo.

Bourák Spousta lidí si myslí, že jsem...zlý člověk.

Všichni Nee!/Strašné!/Ale pane Bourák!/atd.

Bourák Ve skutečnosti nejsem o nic horší než vy nebo slečna Drobáková nebo kdokoli z těch ubožáků, které se tak tvrdošíjně pokoušíte vést. Jsem jenom obyčejnej chlap, co trvá na tom, že se musí myslet na zítřek. Den za dnem. Za každou cenu.

(Honza ukáže na peníze.)

Honza A co pak, až sucha skončí?

Bourák Skončí?

(Všichni kromě Honzy se rozchechtají.)

No, tak naděje umírá poslední, že? Ale do té doby musí náš Režim kontroly spotřeby skrz regulující mechanismus trhu fungovat.

Honza Aha, regulující mechanismus trhu.

(Bourák obejmě Honzu kolem ramen.)

Bourák Honzo, rád bych, abyste si vzal tyhle peníze. A chci, abyste vyřídil lidem, že stávající orgány výkonné moci udělují plnou amnestii všem, kdo se podíleli na zločinných aktivitách posledních dnů – pod podmínkou, že se navrátí k pořádku a podřídí se systému zvýšených poplatků tak, jak byl schválen Zastupitelstvem. Ať už se to víckrát nestane a užijte si výlet do Ria.

Honza Tolik zítřků.

Bourák Ano.

Honza Ale obávám se, že moje svědomí se nedá koupit za hromadu peněz, pane Bouráku.

Finda Honzo, ale tohle je strašně moc peněz.

Honza Svobodnej přístup na toalety je jediný bohatství, po kterým toužím.

Bourák Myslel jsem, že jsme se pochopili, Honzo.

Honza Tak pochopte tohle: Jestli opravdu existuje cesta k tomu zářivému novému dni, musíme ji najít společně. Všichni dohromady, ne jenom hrstka boháčů. A to pro mě znamená – svobodnej přístup.

Bourák Svobodný přístup je čirá fantazie.

Honza V tom případě to jdu říct lidem.
(Honza se má k odchodu.)

Bourák Stůjte!
(Našrot a Šlus mu zatarasí cestu.)
Nehodlám se vrátit do Smrdutých Let, pane Sloupe. To nedovolím.

Finda Aurele, co to děláš?

Bourák Strávil jsem budováním týhle společnosti celej život. Uplácel jsem policajty, korumpoval vrcholný politiky, potlačoval kritiku, jako by to byl malej zlobivej králíček v můj ruce. V můj pravý ruce. Soustředil jsem veškerou moc do jedinýho bodu – sem! mezi tyhle dvě uši! A nedovolím, aby to nějakej nedonošenej snílek, co ani nezažil Smrdutý Roky, všechno zničil. Seberte ho!
(Našrot a Šlus chytanou Honzu.)

Finda Nedělej to, Aurele! Nechtěj vědět, co jsou schopný udělat tvý holčičce!

Bourák To je riziko, který musím přijmout.

Všichni *(zalapají po dechu.)*

Miliónová Je vážně tak zlej, jak se povídá.

Bourák Myslíte, že z lásky k dceři přestanu myslet na zítřek?

Finda Aurele, co to říkáš?

(Dva zaměstnanci PMS zastoupí Findě cestu.)

Bourák Už jednou jsem před láskou zabouch dveře. Udělám to klidně znova.

(Začíná předehra k „Co mi to namluvil ten chlap“.)

No. 15: WHY DID I LISTEN TO THAT MAN?

Do Močohradu s ním! Bezodkladně, Našrote. Bezodkladně!

Honza Podvedl jste nás, Bouráku! Bouráku!

(Policajti odvádějí Honzu ze scény, Bourák odchází s ostatními. Střih. Finda, zadržena zaměstnanci PMS, zpívá.)

Finda **Co mi to namluvil ten chlap,
že jeho řečem věřila jsem tolikrát?
Dřív než mě sved,
já měla hned
se otočit
Nechat ho stát
Co namluvil mi tenhle chlap?**

(Finda je odtažena pryč. Před ústředím PMS s r. o.: vejde Bourák, Přecechtěl, dr. Vrahoun, pí. Millionová a Chňap.)

Bourák *(Přecechtělovi)* Informujte velitelství policie. Dneska v noci budeme potřebovat všechno, co má ruce a nohy.

(Přecechtěl odejde. Obrací se k dr. Vrahounoci, pak k paní Miliónové, pak zase k dr. Vrahounovi.)

Vy, vy a vy zůstanete se mnou! Postaráme se o tu drobnou nepříjemnost. A – Chňape!

Chňap Přejete si?

Bourák Svolejte Zastupitelstvo. Chci plnou moc pro nevyhnutelnej zákrok.

Chňap Mám si kvůli vám zase špinit ruce? Ani za nic.

Bourák Nebud'te směšnej, Chňape! Ruce máte špinavý jako dítě, co právě vylezlo z pískoviště. Ale nebojte, brzo si je pěkně umejete. Proudem vody na břehu Rio del Rio! Tak jděte!

(Obrací se k dr. Vrahounovi, pak k paní Miliónové, pak zase k dr. Vrahounovi.)

Vy, vy a vy! Pojd'te se mnou!

(Chvatně se všemi odejde.)

Chňap **Co všechno slíbil mi ten šmejd?
že rozhod jsem se jeho černý kšefty krejt?
Pro drobných pár
já vůl mu dal na vydírání glejt
Co mi to slíbil tenhle šmejd?**

(Chňap odběhne. Na střeše ústředí PMS. Našrot a Šlus přivádějí Honzu, který má zavázané oči a svázané ruce.)

Honza Vy jste nás podved, Bouráku! Něco jste slíbil a něco jinýho udělal! Podved jste nás, Bouráku! Podved!

Našrot Tak pojd', mladej. Přece nebudeš rvát celou cestu až do Močohradu.

Honza A Naďa, Naďa je pořád s ostatníma. Jestli se mi něco stane, čeká ji to samý.

Našrot To, co čeká tebe, čeká dřív nebo pozdějc každýho z nás.

Šlus Radši pozdějc než dřív.

Honza Ale ne Naďu. Prosím, ne Naďu!

(Našrot a Šlus zpívají.)

Našrot a Šlus **Tak už tě tu máme
Konečně jsi náš
Za chvíli náš zákon ochutnáš
Právo na soud žádný ani na odklad
My dva jsme tu zákon i kat
Poznáš Močohrad!
Dostane tě Močohrad!
Zuby si brousí Močohrad!
A bez debat.**

(Odvlečou Honzu pryč. Roh ulice: Finda, vedená dvěma pracovníky PMS. Světlo zamíří na Naďu, která je stále v tajném úkrytu, přivázaná k židli.)

Finda Nechte mě! Musím zachránit Naďu.

Zaměstnanec PMS 1

Nad'u už nezachráníte, slečno Drobáková.

Zaměstnanec PMS 2

Ani sebe už možná nezachráníte.

Finda

Že ne? Tak tady máš! A tady! A sem! A ještě pár!

(Statečně s nimi bojuje. Nad'a zpívá.)

Nad'a

**Proč zaslechla jsem jeho hlas?
Mluvil o lásce a o nadějích a nás
Jak vědět mám,
že není klam,
že měl mě rád,
že přijde zas?
Proč zaslechla jsem jeho hlas?**

(Finda utíká a zaměstnanci PMS ji honí. Střecha ústředí PMS. Našrot a Šlus vejdou s Honzou.)

Honza

Tak kde je ten Močohrad, o kterým všichni pořád tak mluvěj?

Šlus

Víš co? My ti ho rovnou „ukážem“.

(Honza narazí na okraj střechy. Ohledává jej.)

Honza

Co to je? Kde to jsme?

Šlus

Tak chlapče, stojíš akorát na prahu nového světa.

Našrot

Dveře máš přímo před sebou. Stačí jeden krok – a jsi v Močohradu.

Honza

Dveře? Je to spíš jako... zábradlí. Holubi. Střecha?

Šlus

A sestup.

Našrot

Prudkej sestup.

Honza

Asi to pořád ještě nechápu.

Šlus

Žádněj strach, okamžik procitnutí právě nastává!
(Našrot sundá Honzovi pásku z očí.)

Šlus

Vítej! Před sebou máš bránu – a za ní Močohrad v celý jeho kráse!

(Honza, strnulý hrůzou, se dívá před sebe. Našrot a Šlus propuknou v šílený smích. Finda, která je někde ve městě, se objevuje na jevišti. Zpívá společně s Nad'ou, která je stále připoutána k židli v tajném úkrytu.)

Finda **Co namluvit mi chtěl ten lhář?**

Nad'a **Co namluvil mi táta můj?**

Nad'a a Finda **Že jeho přání plnila jsem stůj co stůj**

Nad'a **Proč by mi lhal?**

Finda **Ted' jasno mám**

Nad'a **Všem ukázal**

Nad'a a Finda **Falešnou tvář**

Co namluvit mi chtěl

Chňap **Ten šmejd – ten šmejd...**

Finda **Ten lhář – ten lhář**

Honza **Ten hlas – ten hlas – ten hlas**

Nad'a **Můj táta – táta můj – můj táta – táta – táta můj**

Našrot a Šlus **To je Močohrad!
Smrt si říká Močohrad!
Přivítá tě Močohrad!
Močohrad!
Močohrad!**

Všichni **Močohrad!**

(Všichni zpívají refrén „Močohrad“ pod následujícím dialogem.)

Honza Tamhle je koutek veřejného pohodlí číslo Čtyřicet sedm. A Zastupitelstvo. A... a dům, ve kterém jsem vyrost. Jak to... stojíme na střeše ústřední budovy PMS. A tohle... tohle je naše město!

Našrot Ano. Ano, to je.

Honza Ale jak je možný bejt v našem městě a zároveň v Močohradu... ledaže by... ledaže ...ne, pane Bože, to ne! To jste snad -

Šlus Tak šup tam.

Honza Počkat, vy mě prostě shodíte ze střechy a to má bejt Močohrad? Smrt je Močohrad?

Našrot Je to jedna z mnoha teorií.

(Našrot a Šlus zpívají v kontrapunktu k Honzovi; Naďa, Chňap a Finda zpívají Áá.)

Honza **Proč poslouchal jsem srdce svý?
To kvůli němu jsem se rozhod jinak žít
Ať začne boj
a ohňostroj
Ať moje píseň
Všude zní!
Proč poslouchal jsem srdce svý?**

Našrot a Šlus **Tak už tě tu máme
Konečně jsi náš
Za chvíli náš zákon
Ochutnáš**

Honza **Proč poslouchal jsem srdce svý?
To kvůli němu jsem se rozhod jinak žít
Ať začne boj
A ohňostroj
Ať moje píseň
Všude zní!**

Honza, Naďa, Finda, Chňap, Našrot a Šlus
**Proč jen jsem/jsi poslouchal ten -
Proč jen jsem/jsi poslouchal -**

Finda **Lhář!**

Naďa **Hlas!**

Honza, Naďa, Finda, Chňap, Našrot a Šlus
**Ne!
Proč poslouchal jsem/jsi srdce -**

(Našrot a Šlus shodí Honzu se střechy.)

Honza **Svyyyyýý!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!**
Našrot Lopatu a hadr, pane Šlusi. Jako vždycky.

No. 15A: AFTER BOBBY'S DEATH

AKT 2, Scéna 4

(Tajný úkryt. Chudí hlídají Nad'u, která je stále přivázaná k židli a má v puse roubík. Všichni nervózně čekají na Honzu.)

Bětko Botka Co jim to trvá tak dlouho?

Zuzi Polívka Už dávno se museli domluvit. Bourák není zrovna chlápek na dlouhý vykecávání.

Prcek Tom Celou noc jsou slyšet jenom sirény a křik. Třeba už se slaví?

Josefína Honza nás nenechá ve štychu. Je to hodnej kluk, muj Honza Sloup. Jestli někdo dokáže vybojovat svobodu, tak on.

Pepa Břítva Jinak zabijem tu holku. Tak zní plán, ne?

Josefína Nebudem předbíhat, ano?

(Vejde Barunka.)

Barunka To je... To je..

Josefína Ano?

Barunka Viděla jsem Honzu.

Josefína A?

Barunka Myslím, že to jednání nedopadlo zrovna nejlíp.

Josefína O čem to mluvíš?

Barunka No, shodili ho ze střechy.

(Pauza.)

Josefína Co to povídáš, Barunko? Kdo koho shodil ze střechy?

Barunka Honzu. Policajti. Shodili ho ze střechy.

Josefína Policajti shodili Honzu ze střechy?

Zuzi Polívka To nemohli udělat, máme přece Bourákovu holku.

Barunka No, ale udělali to.

Prcek Tom A je... je v pořádku?

Barunka No...

Josefína Tak je nebo ne?!

(Barunka se zhroucí.)

Barunka Chudák Honza. Policajti tam byli skoro hned, ale ještě jsem stihla jeho poslední slova.

Kuba Makrela Poslední slova?

Barunka Přesně tak.

(Ukáže na Nad'u.)

Mluvil o ní.

(Začíná předehra k „Vzkaž jí, že jsem s ní“. Pauza.)

No. 16: TELL HER I LOVE HER – VZKAŽ JÍ, ŽE JSEM S NÍ

Zuzi Polívka No, tak co říkal?

Barunka Říkal...

(Zpívá.)

**Vzkaž jí, že jsem s ní
Vyřid', že vždycky budu s ní
že Nad'a nadějí mou zůstává,
až příště budem žít**

**Náš čas byl krátký,
jen malou chvíli byl jsem s ní
a přece moje láska k Nadě je
mou novou nadějí
A její hlas je hebký jako sníh
Zvoní v něm zpěv a smích**

(Honzův duch se objeví v dálce a zpívá.)

Honza **A čepujou tam klíh.
Co jsem to řek? To snad jsem nechtěl říct?
Můj rozum mizí v nic
Můj život utíká.**

Honza a Barka **Svou vinu každý má.**

Barka **Každý.**
(Honzův duch zmizí.)

Zuzi Polívka Svou vinu každý má? Co tím chtěl říct?

Barunka Nevím, začal ztrácet vědomí. Byl to zázrak, že byl vůbec naživu, ten pád byl fakt děsivej.

Prcek Tom To jako mluvil o mě? Jak může říct, že mám nějakou vinu? Jakou vinu?

Bětká Botka Jakou vinu? Kdo si ksakru myslí že je?

Barunka Počkejte! Počkejte, prosím vás. Ještě je to dál. Říkal:
(Zpívá.)
**Vzkaž všem mým blízkým
Řekni všem lidem, že je čas
kdy musí osud svůj do rukou vzít.**

Honza **Už ztratil jsem i zrak.
A přesto vnímám
Vidím je ruku v ruce stát**

Honza a Barka **Vidím je ruku v ruce stát
Bok po bok, kabát na kabát
My můžem s nadějí si všechno přát
Stačí když...**

Josefína **No?**

Honza a Barka **Stačí když...**

Všichni **No?!!!**

Barka A pak umřel.
(Honzův duch zmizí.)

Bětká Botka Ten bastard Bourák nás podved.
Josefína Vzal mi Josefa. Teď mi bere i Honzu.

Prcek Tom Kdo nás teď povede?
(Vejde Finda, nikým nespátrěna.)

Zuzi Polívka Jsme ztracený! Úplně ztracený! Konec povstání!

Kuba Makrela Tím pádem je po všem.

Prcek Tom Co budem dělat?!

Pepa Břitva Řeknu vám, co! Uděláme s ní to, co voni s ním!

Zuzi Polívka Správně! Uděláme s ní to, co voni s ním!

Finda Vemte si místo ní mě.

Všichno Co -?

Barunka Slečna Drobáková?

Bětko Botka Chyťte ji!

(Chudí se zmocní Findy.)

Finda Jo, udělejte se mnou, co uznáte za vhodný, ale prosím vás, ušetřte to dítě.

Pepa Břitva Vy jedna stará zlá chamtivá osobo, co jste najednou tak obětavá?

Finda Protože... Nad'a je moje dcera.

Všichni *(zalapají po dechu.)*

Finda A já jsem její matka.

Všichni *(zalapají po dechu.)*

Finda Jo, Naděnko, je to tak. Jsem tvoje matka. Kdysi jsem bejvala milenkou Aurela Bouráka.

Prcek Tom Děvka!

Bětko Botka Coura!

Finda Můžete mi nadávat, jak chcete, ale bylo to ve Smrdutých Letech. Každý si řek, že nezbejvá moc času a spousta z nás dělala...no sporný věci, skoro takový, jaký se dějou právě teď. Rabovalo se, samozřejmě, a kdekdo si chtěl nahrabat. Ale byly taky něžný objetí a pozdněnoční zakeřlezeníčka. Život byl samej flám, laciný kabarety, holky v podvazkách –

Barunka A láska?

Finda Jo. A láska. Milovali jsme se, jako kdyby nebylo žádný zejtra, pro nás žádný zejtra neexistovalo, ale vono vždycky nějaký zejtra přijde. Když ses narodila, Bourák mě donutil přísahat, že ti nikdy neřeknu, že jsem tvoje matka. Tenkrát jsem byla taková... taková jako kurva.

(Vyndá Nadě roubík z pusy.)

Ale nikdy, ani v tom nejhorším -

Nad'a Dost!

Všichni *(zalapají po dechu.)*

Nad'a V mém srdci se teď ozývá spousta věcí, jak si určitě umíte představit. Jedna věc ale zní hlasitěji než všechno ostatní, a to – jestli je na světě něco v nepořádku, musíme to napravit.

(Sama se uvolní ze židle.)

To, že jste přišla sem, od vás bylo ohromné, slečno Drobáková. Mami. Jestli ty dokážeš změnit sama sebe, my všichni společně dokážeme změnit mnohem víc. Muži a ženy tohoto povstání, jestli se mnou chcete udělat to, co udělali s Honzou, nebudu se zlobit.

Bětka Botka Chyťte ji!

(Všichni se přiblíží k Nadě.)

Nad'a Ale pokud by mělo tohle spravedlivé povstání skončit s Honzovou smrtí a jeho památka by měla být zapomenuta, pak se zlobit budu. Na vás na všechny! Zabijte mě – a se mnou zemře i myšlenka revoluce! Postavte mě do čela – a revoluce zvítězí!

Prcek Tom Do čela?

Kuba Makrela Vona je magor!

Nad'a Dovedu vás přímo do nervového centra tátovy říše.

Finda Mám klíč!

Nad'a A stráže mají rozkaz mě pustit dovnitř bez otázek. Ale jakmile budeme uvnitř, položíme pár otázek mému otci. Ach ano, moji milí, zeptáme se ho na spoustu věcí!

Josefína Proč bysme ti měli věřit?

Nad'a Protože Honza – váš hrdina – mě miloval. A já milovala jeho.

Josefína Naděnko, miláčku, jestli je to pro dobro revoluce, možná se tě časem taky naučíme milovat.

(Obejmou se.)

Nad'a A to je to hlavní, o co tady jde, ne? Láska. Tak honem, uděláme s nima to, co by oni nakonec udělali s náma!

Všichni Hurááá!!

(Plynule přejde do...)

AKT 2, Scéna 5

(Střih. Nad'a, Finda a Chudí vyrazí obsadit ústředí PMS. Barunka zpívá.)

No. 17: WE'RE NOT SORRY – ŽÁDNÁ LÍTOST

Barka **Chlap, co pro svý
vodní sítě
vlastní dítě
na smrt dá!**

Pepa Břítva **Tak už dost těch
trapnejch nářků
On snad, jářku,
soucit má?**

Rebelové **Žádnej soucit
žádnej soucit
žádnej soucit
žádnej soucit**

(Roh ulice: Vejde Našrot a Šlus.)

Šlus Hotový bludiště, tenhle kanalizační systém.

Našrot Půjdu zpátky, ještě jednou to tam omrknu. Vy zůstaňte tady a hlídejte ulice.
(Nad'a a spol. nespátrěni zaujmou pozice.)

Šlus Chtěl jsem se zeptat, pane Našrote. Máte někdy... pochybnosti o tom, co děláme? Myslím všechno to zabíjení a tak?

Našrot Možná vás překvapí, když řeknu, že někdy ano, ale zdraví a bezpečnost tohoto města jsou pro mě to hlavní. Mám rád lidi v tomhle městě, pane Šlusi. Upřímně. Bourákovy zákony jsou podle všeho jejich jediná šance.

(Pauza.)

Šlus A já mám rád vás. Upřímně.

(Pauza.)

Našrot Jistě.

(Našrot odejde.)

Šlus To šlo celkem dobře.

(Nad'a a spol. se vrhnou na Šluse a zabijí ho. Josefína zpívá.)

Josefína **Zkuste svejch pár
miliónů
na balónu
dostat pryč**

Zuzi Polívka **Máte strach, že
vzduch moc bouří?
Někde v kouři
Práskne bič!**

Rebelové **Pozdní lítost
Pozdní lítost
Pozdní lítost
Pozdní lítost**

(Přímo před ústřední budovou PMS s r. o.: Vejde Chňap, následován paní Miliónovou. Nad'a a spol. zaujmou pozice.)

Chňap Ujišťuju vás, že cestu na Zastupitelstvo znám dokonale.

Milionová stádo, Nic ve zlém, pane senátore, ale pan Bourák by nerad, abyste zrovna teď opustil chystá se ten nevyhnutelný zásah a vůbec.

Chňap A co když chci opustit stádo? Co když mám zrovna namířeno na letiště, abych chytil poslední letadlo do Ria?! Co na to řeknete?! Hmm?!

Milionová Můžu s váma?

(Nad'a a spol. se vrhnou na Chňapa a Pí. Milionovou a zabijí je. Zpívají.)

Rebelové **Ten co z nás jen
prachy ždímal
At' už chcípne
Hnusnej vrah**

**At' krev stříká
at' krev proudí
Žádnej soucit
Žádnej strach**

(Taneční vložka: Nad'a a spol. se plíží ulicemi města k ústředí PMS s r. o.; Bourák a Přecechtěl se vrací ze zásahu; vstoupí Našrot a duchové Šluse, Chňapa a pí. Millionové. Všichni zpívají.)

Nad'a a spol. **Dřív si rádi
vyšli střílet
krásnej výlet -
lov je hra**

Bourák a spol. **Žádná lítost
Žádná lítost
Žádná lítost
Žádná lítost – ne!**

Všichni **Badap! Badap!**

Nad'a a spol. **Ted' my pušky
v rukou máme**

Bourák a spol. **Lítost!
Žádná lítost
Žádná -
Žádná
Žádná lítost!**

Nad'a a spol. **Žádnej soucit!**

Vilda Vilík **Neznám soucit.**

Všichni **Žádná lítost
žádnej soucit
Než je chytne Mo-čo-**

(Našrot a duchové odejdou. Ústředí PMS s r. o.: Bourák a Přecechtěl vstoupí. Nad'a a spol. už jsou ukrytí uvnitř – čekají.)

Bourák Někaké zprávy od Našrota a Šluse, pane Přecechtěle?

Přecechtěl Zatím nic, pane. Ještě prohledávají kanalizační systém.

Bourák Tam někde asi drží Nad'u. Jediné, v co doufám, je, že až se setkáme v nebi, najde pro mě ve svém nesmírném srdci odpuštění.

(Nad'a vystoupí z úkrytu.)

Nad'a UŽ jsi mě pohřbil, tati?

Bourák a Přecechtěl
Cooo?

Přecechtěl Slečna Bouráková, to je ale nečekaný překvapení.

Nad'a Jsou nějaká jiná?

Bourák Naděnko, miláčku, ty jsi v bezpečí? Chválabohu!

Nad'a Ještě nejsem v bezpečí, tati, ale budu. Všichni v týhle zemi budou brzo v bezpečí.

(Finda vystoupí z úkrytu.)

Finda Nebo aspoň většina z nás.

Bourák a Přecechtěl
COOOO?!

Finda Je po všem, Aurele. Půjdeš s náma.

(Ostatní Chudí vystoupí z úkrytu.)

Bourák S váma? Ale... kam?

Zuzi Polívka Tam, co jsi poslal mladýho Sloupa.

Kuba Makrela A kde skončil starej Tomáš Tak.

Prcek Tom A všichni, co nechtěli – nebo nemohli – platit vaše vyděračský poplatky.

Josefína Chopte se ho!

(Chudí obklopí Bouráka.)

Bourák Naděnko, miláčku, co má tohle všechno znamenat?

Nad'a Přidala jsem se k revoluci, tati. Co s tebou? Podle mě je na čase, abys odešel do vyhnanství – do Močohradu.

Všichni *(zalapají po dechu.)*

Bourák Děláš hroznou chybu, zlatíčko, Naděnko. Potřebuješ mě víc, než tušíš.

Nad'a To jediný, co teď potřebuju, je svoboda, tati. Pro všechny.

Barunka A láska?

Nad'a Ano, jistě. A láska.

Bourák Dřív jsem si to taky myslel, Naděnko. Než přišly Smrdutý roky. Ale globální ekologická katastrofa člověka... tak nějak změní. Jsi moc mladá, abys to mohla pochopit, Naděnko, pusinko, ale opravdu jsou na světě důležitější věci, než je láska. Například potraviny, voda, přístřeší.

Finda A hromady prachů?

Bourák To nebyly jenom prachy, slečno Drobáková. To bylo neskutečný moře prachů.
(Zpívají.)

No. 18: I'M NOT SORRY (REPRISE)

Bourák **Sbohem, moci
Sbohem, prachy
Jsem teď taky
králíček**

Finda **Náš pan Bourák
Aurel Bourák**

**Kdysi jsme byli
jedna bytost**

Bourák **Cítíš lítost?**

Finda **Strašnou lítost.**

Bourák **Neznám lítost**

Bourák a Finda **Jenom vztek**

Nad'a Odved'te ho.

(Kuba Makrela a Vilda Vilík odvádějí Bouráka.)

Bourák Ničeho nelituju! Slyšíte? Ničeho!! Možná jsem byl špatnej otec a krutej a zlej člověk! Ale udržel jsem moč mimo ulice a vodu v půdě! Slyšíte? Udržel jsem vodu v půdě!!!

(Bourák je shozen se střechy. Přecechtěl se pokusí po anglicku zmizet, ale je zastaven. Kuba a Vilda Vilík se vracejí.)

Přecechtěl Co dál, slečno Bouráková?

Nad'a Dál... tohle je nový začátek, pro nás pro všechny. Tohle je ten nový den, v němž každý, bez ohledu na rasu, vyznání, původ nebo minulost, může přijít a sdílet s ostatními plody společné práce. Dnešek je úsvitem nového věku soucitu a práva činit, co uznáte za vhodné, kdy uznáte za vhodné, s kým uznáte za vhodné a kde uznáte za vhodné. Dámy a pánové, dnešek je posledním dnem věku strachu, věku, který trval příliš dlouho! Dnešek je prvním dnem nového věku! Nového věku --

Prcek Tom Neříkej to!

Nad'a -- naděje!

No. 19: I SEE A RIVER

Nad'a **Říční proud v dálce svou dlouhou poutí
Říční proud svítí čím dál blíž
Říční proud dál se leskne a kroutí
Přináší volnost – můžem jít**

**Pojďme se vznášet s tím říčním proudem
Zbavme se žízně, lži a pout
Pojďme se vznášet s tím říčním proudem
Nechme se zmítat, pojďme plout.**

(Všichni pobíhají kolem a mění PMS s r. o. současnosti na PMS s r. o. budoucnosti. Vejde Strážník Našrot a osloví publikum.)

Našrot Jak jste asi uhodli, Nad'a převzala otcův podnik. Zavedla řadu reforem, které otevřely veřejné záchodky všem, tak, aby každý mohl močit zdarma kdykoli bude chtít, kolik bude chtít, jak dlouho bude chtít a s kým bude chtít. PMS s r. o. byla přejmenována na Národní památník správy veřejných zařízení Honzy Sloupa a byla řízena jako veřejně prospěšná nadace, pracující ve prospěch veřejnosti.

Barka Strážníku Našrote? Co bude s váma?

Našrot Budu se držet při zemi, Barunko. Taky by ses to měla naučit.

Barka A nebojíte se, že vás vzbouřenci poznají?

Našrot Jsem sice policajt, ale zároveň jsem taky vypravěč. Takže se mě nikdo nesmí ani dotknout, pokud chtějí, aby tenhle muzikál dospěl do konce.

- Nad'a Tolik lidí teď může močit, kdy a jak se jim zachce. Díky Revoluci se svět stal mnohem lepším místem.
- Přecechtěl Měla byste vědět, slečno Bouráková, že váš pan otec zadal studii spotřeby vody – právě předtím, než -
- Nad'a Můj otec byl tyran. Už se ho nemusíme bát. Spravedlnost je jediný tyran, kterého musíme poslouchat.
- (Bětka a Nad'a zpívají.)*
- Bětka a Nad'a **Bratři a sestry, náš boj je věčný**
- Nad'a **Otcové, matky -**
- Bětka **Děcka též!**
- Nad'a a Bětka Botka
Důstojné stáří k řece at' míří
Máme dost místa i pro mládež
- Všichni **Nechme se zmáčet tou velkou řekou**
Může nás vláčet, s námi (s námi si) hrát
Vpřed můžem kráčet s tou velkou řekou
Kdo chtěl by stranou zůstat stát
- Našrot Přirozeně, netrvalo dlouho a voda začala být bahnitá, slaná a nakonec zmizela docela. I když byl Aurel Bourák krutý až hrůza, jeho opatření účinně omezila spotřebu vody a ušetřila město osudu, který potkal tajemný Močohrad. Nad'a nicméně nevěnovala varovným signálům pozornost, protože se ráda opájela přízní lidu – dokud trvala.
- Barka Co je tohle za muzikál?! Hodný to vyhrajou – a pak jde všechno do kytek?
- Našrot Jak jsem říkal, Barunko, tohle není veselej muzikál.
- Barka Ale ta muzika je tak veselá!
- (Našrot se usměje.)*
- Našrot Ano, Barunko. Ano, to je.
- Josefína Taková horkost! Mít tak velkou sklenici studený vody, možná bych dokázala bojovat!
- Nad'a Vy to pořád nechápete, paní Sloupová? Ta sklenice vody je ve vašem nitru. Vždycky tam byla.

Josefína Dycky?
Nad'a Jistě, vždycky. Copak vy nevíte, co jste?

Josefína Řeka?

Nad'a Správně. Jako my všichni.

(Zpívá.)

**Jsme říčním proudem, jsme velkou řekou,
všichni jsme řekou, on, ty, já**

Nad'a a Josefína

**Pojďme se vznášet s tou velkou řekou,
zbavme se žízně – a tak dál.**

(Vstoupí duchové Honzy, Šluse, Chňapa a Bouráka.)

Všichni **Říční proud v dálce svou dlouhou poutí
Říční proud svítí čím dál blíž
Říční proud dál se leskne a kroutí
Přináší volnost – tak můžem jít**

Barka Já bych řekla, že na tenhle muzikál lidi moc chodit nebudou, strážníku Našrote.

Našrot Proč myslíš, Barunko? Máš pocit, že lidi nechtějí slyšet, že jejich způsob života je neudržitelný?

Barka To taky – a hlavně ten název je děsnej. Nemůžem příště dělat veselej muzikál?

Našrot Určitě, jestli bude nějaké příště. Tak, to byl náš příběh. Nad'a nakonec začala vládnout velice podobně, jako vládl její otec – jen tvrdší rukou. Pan Přecechtěl si otevřel sodovkárnu poblíž města Brasilie – docela úspěšnou, dokud nevyschla Amazonka. Pak se přestěhoval. A lidi ve městě? No, dělali co mohli. Naštěstí byli na svět, který je čekal, dobře připravení. A to i přesto, že byli na nějaký čas odříznuti od mýtu, který jim odkázal jejich otec-zakladatel. Protože když všechna voda vyschla, poprvé uviděli svoje město takové, jaké doopravdy je. Takové, jaké ve skutečnosti vždycky bylo .

Všichni **To je Močohrad!
Vždycky to byl Močohrad!
Město jménem Močohrad!**

Našrot Sláva Darwinovi!

Všichni Sláva Darwinovi!

Našrot Díky. A dobrou noc.

Všichni **Tak končí show!**

KONEC